

Jurnalul Oficial

al Uniunii Europene

C 216

Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 54

22 iulie 2011

<u>Numărul informării</u>	Cuprins	Pagina
I	<i>Rezoluții, recomandări și avize</i>	
	RECOMANDĂRI	
	Consiliu	
2011/C 216/01	Recomandarea Consiliului din 12 iulie 2011 privind Programul național de reformă pe 2011 al Portugaliei	1
2011/C 216/02	Recomandarea Consiliului din 12 iulie 2011 privind Programul național de reformă din 2011 al Finlandei și de emitere a unui aviz al Consiliului privind Programul de stabilitate actualizat al Finlandei pentru perioada 2011-2014	3
2011/C 216/03	Recomandarea Consiliului din 12 iulie 2011 privind Programul național de reformă din 2011 al României și de emitere a unui aviz al Consiliului privind Programul de convergență actualizat al României pentru perioada 2011-2014	6
	AVIZE	
	Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor	
2011/C 216/04	Avizul Autorității Europene pentru Protecția Datelor privind propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind instrumentele financiare derivate extrabursiere, contrapartidele centrale și registrele centrale de tranzacții	9

RO

Preț:
3 EUR

(continuare în pagina următoare)

II Comunicări

COMUNICĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Comisia Europeană

2011/C 216/05	Comunicarea Comisiei privind autoritatea abilitată să elibereze certificate de autenticitate în temeiul Regulamentului (CE) nr. 620/2009	17
2011/C 216/06	Non-opoziție la o concentrare notificată (Cazul COMP/M.6151 – PetroChina/INEOS/JV) ⁽¹⁾	18

IV Informări

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Parlamentul European

2011/C 216/07	Norme de reglementare a accesului public la documentele Parlamentului European – Decizia Biroului din 28 noiembrie 2001	19
---------------	---	----

Comisia Europeană

2011/C 216/08	Rata de schimb a monedei euro	25
---------------	-------------------------------------	----

INFORMĂRI PROVENIND DE LA STATELE MEMBRE

2011/C 216/09	Actualizare a listei permiselor de ședere menționate la articolul 2 alineatul (15) din Regulamentul (CE) nr. 562/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 martie 2006 de instituire a unui Cod comunitar privind regimul de trecere a frontierelor de către persoane (Codul frontierelor Schengen) (JO C 247, 13.10.2006, p. 1; JO C 153, 6.7.2007, p. 5; JO C 192, 18.8.2007, p. 11; JO C 271, 14.11.2007, p. 14; JO C 57, 1.3.2008, p. 31; JO C 134, 31.5.2008, p. 14; JO C 207, 14.8.2008, p. 12; JO C 331, 21.12.2008, p. 13; JO C 3, 8.1.2009, p. 5; JO C 64, 19.3.2009, p. 15; JO C 198, 22.8.2009, p. 9; JO C 239, 6.10.2009, p. 2; JO C 298, 8.12.2009, p. 15; JO C 308, 18.12.2009, p. 20; JO C 35, 12.2.2010, p. 5; JO C 82, 30.3.2010, p. 26; JO C 103, 22.4.2010, p. 8; JO C 108, 7.4.2011, p. 6; JO C 157, 27.5.2011, p. 5; JO C 201, 8.7.2011, p. 1)	26
---------------	---	----

⁽¹⁾ Text cu relevanță pentru SEE

I

(Rezoluții, recomandări și avize)

RECOMANDĂRI

CONSILIU

RECOMANDAREA CONSILIULUI

din 12 iulie 2011

privind Programul național de reformă pe 2011 al Portugaliei

(2011/C 216/01)

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 121 alineatul (2) și articolul 148 alineatul (4),

având în vedere recomandarea Comisiei Europene,

având în vedere concluziile Consiliului European,

având în vedere avizul Comitetului pentru ocuparea forței de muncă,

întrucât:

- (1) La 26 martie 2010, Consiliul European a aprobat propunerea Comisiei de a lansa o nouă strategie pentru ocuparea forței de muncă și creștere economică, Europa 2020, pe baza unei coordonări consolidate a politicilor economice, care se va concentra pe domeniile-cheie în care sunt necesare acțiuni în vederea stimulării potențialului Europei în materie de creștere durabilă și competitivitate.
- (2) La 13 iulie 2010, Consiliul a adoptat o recomandare privind Orientările generale ale politicilor economice ale statelor membre și ale Uniunii Europene (2010-2014) și, la 21 octombrie 2010, o decizie privind Orientările politicilor de ocupare a forței de muncă ale statelor membre⁽¹⁾, care formează împreună „orientările

integrate”. Statele membre au fost invitate să țină seama de orientările integrate în cadrul politicilor economice și de ocupare a forței de muncă naționale.

- (3) La 12 ianuarie 2011, Comisia a adoptat prima analiză anuală a creșterii, marcând astfel începutul unui nou ciclu de guvernare economică în UE și al primului semestru european de coordonare *ex ante* și integrată a politicilor, care are la bază Strategia Europa 2020.
- (4) La 25 martie 2011, Consiliul European a aprobat prioritățile privind consolidarea bugetară și reforma structurală (în conformitate cu concluziile Consiliului din 15 februarie și 7 martie 2011 și ca urmare a analizei anuale a creșterii adoptate de Comisie). Acesta a subliniat necesitatea de a acorda prioritate restabilirii unor bugete solide și a sustenabilității finanțelor publice, reducerii șomajului prin reforme ale pieței forței de muncă și depunerii de noi eforturi în vederea consolidării creșterii. Consiliul European a solicitat statelor membre să transpună aceste priorități în măsuri concrete pe care să le includă în programele lor de stabilitate sau de convergență și în programele naționale de reformă.
- (5) La 25 martie 2011, Consiliul European a invitat totodată statele membre care participă la Pactul Euro Plus să își prezinte angajamentele în timp util pentru a fi incluse în programele lor de stabilitate sau de convergență și în programele lor naționale de reformă. În Programul național de reformă al Portugaliei nu sunt comunicate explicit angajamente și acțiuni specifice pe 2011, însă se preconizează că acestea vor fi prezentate Consiliului European.

⁽¹⁾ Menținute pentru 2011 prin Decizia 2011/308/UE a Consiliului din 19 mai 2011 privind orientările pentru politicile de ocupare a forței de muncă ale statelor membre (JO L 138, 26.5.2011, p. 56).

- (6) La 23 martie 2011, guvernul portughez a prezentat Parlamentului național un program de stabilitate pentru 2011-2014, însă acesta a fost respins. La 19 aprilie 2011, guvernul portughez a prezentat un program național de reformă. Scenariul macroeconomic și cel bugetar propuse și recomandările de politică au fost preluate în memorandumul de înțelegere semnat la 17 mai 2011.
- (7) La 17 mai 2011, Consiliul a adoptat Decizia de punere în aplicare 2011/344/UE, care prevede furnizarea de asistență financiară pe termen mediu, pe o perioadă de trei ani, 2011-2014, Portugaliei, în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 407/2010 al Consiliului din 11 mai 2010 de instituire a unui mecanism european de stabilizare financiară ⁽¹⁾. Memorandumul de înțelegere însoțitor, semnat în aceeași zi, și completările ulterioare la acesta prevăd condițiile de politică economică pe baza cărora este acordată asistența financiară.
- (8) În 2010, PIB-ului Portugaliei a crescut cu o rată de 1,3 %. Alături de o creștere puternică a exporturilor, această performanță de creștere pozitivă s-a datorat și unor factori excepționali, care au impulsionat consumul privat. Evoluțiile prețurilor și ale costurilor au fost în mod clar insuficiente pentru a stimula competitivitatea într-un ritm suficient de rapid încât să își redreseze deficitul de cont curent, al cărui nivel era ridicat, fiind de 10 % din PIB în 2010. Faptul că economia în ansamblu era fragilă și că rata șomajului a crescut vertiginos (aceasta fiind de 11,2 % la sfârșitul anului 2010) a dus la deficite publice mari, care au depășit 10 % din PIB în 2009 și 9 % în 2010, în creștere față de nivelul de 3,5 % din 2008. Evoluția nefavorabilă a finanțelor publice, asociată unei previziuni sumbre privind creșterea economică, a condus recent la o deteriorare a încrederii și la o creștere a presiunii pe piețele de obligațiuni de stat, existând din ce în ce mai multe preocupări cu privire la sustenabilitatea finanțelor sale publice. Ca urmare a retrogradărilor consecutive ale obligațiunilor portugheze de către agențiile de rating de credit, Portugalia a ajuns în situația de a nu se mai putea refinanța în condițiile unor dobânzi sustenabile pe termen lung pentru finanțele publice. În paralel, sectorul bancar, care depinde foarte mult de finanțarea
- externă, în special din zona euro, a fost din ce în ce mai mult deconectat de la finanțarea disponibilă pe piață.
- (9) Portugalia s-a angajat să implementeze programul de ajustare economică și financiară, în vederea restabilirii încrederii în sectorul bancar și în ceea ce privește situația datoriei sale suverane și a sprijinirii creșterii și ocupării forței de muncă. Programul prevede acțiuni ample pe trei fronturi: (i) o strategie de consolidare bugetară credibilă și echilibrată, sprijinită de măsuri fiscale structurale și de un control fiscal ameliorat; (ii) ample reforme structurale, inclusiv ale pieței forței de muncă și a produselor, concentrate la începutul perioadei; și (iii) eforturi de a proteja sectorul financiar împotriva reducerii dezordonate a nivelului de îndatorare, prin mecanisme de piață susținute de instrumente alternative.
- (10) Comisia a evaluat Programul național de reformă. Comisia nu a ținut seama doar de relevanța acestuia pentru o politică bugetară și socioeconomică sustenabilă în Portugalia, ci și de respectarea de către acestea a normelor și orientărilor UE, având în vedere necesitatea de a se consolida guvernanta economică globală a UE prin includerea unor parametri la nivelul UE în cadrul deciziilor naționale viitoare. În acest context, Comisia subliniază caracterul urgent al implementării măsurilor planificate pentru a respecta Decizia de punere în aplicare 2011/344/UE,
- RECOMANDĂ ca Portugalia:
- Să pună în aplicare măsurile prevăzute în Decizia de punere în aplicare 2011/344/UE, specificate mai detaliat în memorandumul de înțelegere din 17 mai 2011 și în completările ulterioare la acesta.
- Adoptată la Bruxelles, 12 iulie 2011.
- Pentru Consiliu
Președintele
J. VINCENT-ROSTOWSKI

⁽¹⁾ JO L 118, 12.5.2010, p. 1.

RECOMANDAREA CONSILIULUI

din 12 iulie 2011

privind Programul național de reformă din 2011 al Finlandei și de emitere a unui aviz al Consiliului privind Programul de stabilitate actualizat al Finlandei pentru perioada 2011-2014

(2011/C 216/02)

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 121 alineatul (2) și articolul 148 alineatul (4),

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1466/97 al Consiliului din 7 iulie 1997 privind consolidarea supravegherii pozițiilor bugetare și supravegherea și coordonarea politicilor economice ⁽¹⁾, în special articolul 5 alineatul (3),

având în vedere recomandarea Comisiei Europene,

având în vedere concluziile Consiliului European,

având în vedere avizul Comitetului pentru ocuparea forței de muncă,

după consultarea Comitetului economic și financiar,

întrucât:

- (1) La 26 martie 2010, Consiliul European a aprobat propunerea Comisiei de lansare a unei noi strategii pentru ocuparea forței de muncă și creștere economică, Strategia Europa 2020, bazată pe coordonarea sporită a politicilor economice, care se va concentra pe domeniile-cheie în care sunt necesare acțiuni în vederea stimulării potențialului de creștere durabilă și de competitivitate al Europei.
- (2) La 13 iulie 2010, Consiliul a adoptat o recomandare privind Orientările generale pentru politicile economice ale statelor membre și ale Uniunii (2010-2014) și, la 21 octombrie 2010, a adoptat o decizie privind Orientările pentru politicile de ocupare a forței de muncă ale statelor membre ⁽²⁾, care formează împreună „orientările integrate”. Statele membre au fost invitate să țină seama de orientările integrate în cadrul politicilor economice și de ocupare a forței de muncă naționale.

⁽¹⁾ JO L 209, 2.8.1997, p. 1.

⁽²⁾ Menținute pentru 2011 prin Decizia 2011/308/UE a Consiliului din 19 mai 2011 privind orientările pentru politicile de ocupare a forței de muncă ale statelor membre (JO L 138, 26.5.2011, p. 56).

- (3) La 12 ianuarie 2011, Comisia a adoptat prima Analiză anuală a creșterii, marcând astfel începutul unui nou ciclu de guvernare economică în UE și al primului semestru european de coordonare *ex ante* și integrată a politicilor, care se înscrie în cadrul Strategiei Europa 2020.
- (4) La 25 martie 2011, Consiliul European a aprobat prioritățile privind consolidarea bugetară și reforma structurală (în conformitate cu concluziile Consiliului din 15 februarie și 7 martie 2011 și ca urmare a Analizei anuale a creșterii efectuate de Comisie). Acesta a subliniat necesitatea de a acorda prioritate restabilirii bugetelor solide și sustenabilității finanțelor publice, reducerii șomajului prin reforme ale pieței muncii și depunerii de noi eforturi în vederea intensificării creșterii. Consiliul European a solicitat statelor membre să transpună aceste priorități în măsuri concrete, pe care să le includă în programele de stabilitate sau de convergență și în programele naționale de reformă.
- (5) La 25 martie 2011, Consiliul European a invitat, de asemenea, statele membre care participă la Pactul Euro Plus să își prezinte angajamentele în timp util pentru a putea fi incluse în programele de stabilitate sau de convergență și în programele naționale de reformă.
- (6) La 6 aprilie 2011, Finlanda a transmis actualizarea din 2011 a Programului de stabilitate care privește perioada 2011-2014 și Programul național de reformă din 2011. Pentru a se ține seama de legăturile dintre cele două programe, acestea au fost evaluate în același timp.
- (7) La apogeul crizei economice globale, Finlanda a cunoscut o scădere foarte abruptă a PIB, ca urmare a faptului că economia finlandeză s-a bazat, în mod tradițional, pe performanțele exportului realizat de industriile sale principale. În 2009, PIB s-a contractat cu 8,2 % în urma unei scăderi extrem de accentuate a exporturilor (de 20 % în volum) și a efectelor adverse asociate ale neîncrederii investitorilor. Rata șomajului a crescut cu aproximativ două puncte procentuale, de la 6,4 % din forța de muncă în 2008, la 8,3 % în 2010. Redresarea economică a fost puternică, respectiv PIB a crescut cu 3,1 % în 2010, fiind susținut atât de cererea internă, cât și de o revenire a exporturilor. După o scurtă cădere în 2009, prețurile în sectorul imobiliar și volumul construcțiilor de locuințe au crescut rapid, depășind nivelurile anterioare crizei și dând naștere anumitor preocupări legate de expansiunea excesivă a pieței imobiliare. Finlanda a ieșit din criza economică cu un deficit public de 2,5 % din PIB în 2010 și o datorie de 48,5 % din PIB.

- (8) Pe baza evaluării Programului de stabilitate actualizat în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1466/97, opinia Consiliului este că, pentru perioada 2011-2012, scenariul macroeconomic pe care se bazează Programul de stabilitate este plauzibil, dar pentru perioada ulterioară acest scenariu este, într-o mică măsură, prea favorabil. Pentru perioada 2011-2012, scenariul macroeconomic corespunde prognozei din primăvară a serviciilor Comisiei. Pentru perioada 2013-2015, Programul de stabilitate preconizează o creștere de aproximativ 2 % din PIB, care depășește ușor creșterea potențială estimată de 1,5 % și, prin urmare, ar putea fi supusă unor riscuri. Obiectivul strategiei bugetare este de a reduce deficitul până la 0,9 % din PIB în 2011 și până la 0,7 % în 2012, reflectând îmbunătățirea ciclică a economiei și unele măsuri de consolidare decise deja de guvernul anterior. Cu toate acestea, actualizarea Programului de stabilitate nu prevede nicio altă consolidare bugetară în perioada 2013-2015. Riscurile pentru obiectivele bugetare par a fi echilibrate. Cel mai important factor de risc provine din mediul macroeconomic global care are, în mod tradițional, un puternic impact asupra economiei finlandeze bazate pe export.
- (9) Ultima actualizare a Programului de stabilitate nu are în vedere utilizarea îmbunătățirii prognozate a condițiilor economice pentru realizarea consolidării bugetare pe termen mediu. În timp ce îndeplinirea obiectivului pe termen mediu (OTM), stabilit de autoritățile finlandeze ca fiind un surplus structural de 0,5 % din PIB, este planificată pentru 2011, în anii următori, soldul structural este prevăzut să se situeze sub țintă.
- (10) Potrivit ultimei evaluări efectuate de Comisie, riscurile referitoare la sustenabilitatea pe termen lung a finanțelor publice par să fie de nivel mediu. În timp ce măsurile pentru a contracara efectele îmbătrânirii populației au reprezentat una dintre prioritățile guvernelor finlandeze succesive, țara se confruntă cu o schimbare demografică puternică și imediată și există încă un deficit considerabil de sustenabilitate a finanțelor publice. Această provocare are implicații pentru multe domenii de politică. Îmbătrânirea populației va conduce la o creștere semnificativă a cererii de servicii legate de procesul de îmbătrânire, care, în Finlanda, sunt în cea mai mare parte furnizate de administrațiile locale. Mai multe studii au constatat că, în ultimii ani, îmbunătățirea productivității serviciilor publice a fost slabă. Autoritățile finlandeze au implementat deja mai multe reforme vizând restructurarea serviciilor publice și stimularea productivității atât la nivelul guvernului central, cât și la nivelul administrațiilor locale. Investițiile relativ mari efectuate în sectorul public în domeniul tehnologiei informației nu s-au tradus încă în îmbunătățiri ale productivității, ceea ce implică faptul că acestea trebuie însoțite de schimbări structurale și administrative. În ansamblu, mai pot fi încă luate măsuri suplimentare pentru a obține câștiguri de productivitate și reduceri de costuri în furnizarea serviciilor publice.
- (11) Creșterea actuală a șomajului pe termen lung constituie motiv de îngrijorare. În perioada 2005-2008, șomajul pe termen lung a scăzut substanțial, dar a început să crească din nou în 2009. La sfârșitul lunii martie 2011, numărul șomerilor pe termen lung era de 57 400 de persoane, reprezentând o creștere cu 12 400 de persoane față de anul precedent. Mulți dintre acești șomeri aparțin în prezent grupei de vârstă 55-64 de ani. Ca urmare a modelului de pensionare, cea mai mare creștere a șomajului se va înregistra în cadrul grupei de vârstă 45-54 de ani. Deși rata șomajului pe termen lung se situează în Finlanda sub media UE, problema trebuie privită în contextul asigurării forței de muncă în viitor și al incluziunii sociale. Experiența arată că șomajul pe termen lung mărește, în special, riscul de sărăcie și de excluziune socială. Deși creșterea șomajului pe termen lung este recunoscută de către autoritățile finlandeze ca fiind o problemă presantă, nu a fost definită până acum o strategie cuprinzătoare pentru combaterea acesteia. Finlanda a extins în timpul crizei în mod eficient măsurile de politică active pentru piața forței de muncă pentru a combate șomajul în rândul tinerilor. Deși acest lucru a contribuit la reducerea șomajului în rândul tinerilor în perioada 2010-2011, acesta rămâne în continuare peste media UE și poate justifica luarea de noi măsuri. În mod similar, consolidarea și mai buna orientare a măsurilor de politică active pentru piața forței de muncă ar putea contribui la inversarea tendinței negative a șomajului pe termen lung.
- (12) Având în vedere schimbările demografice, creșterea ratei de ocupare a lucrătorilor vârstnici este importantă pentru finanțele publice și esențială pentru a răspunde în viitor cererii de forță de muncă. Sistemul de pensii finlandez a fost reformat în 2005, iar în 2009 s-a stabilit o legătură între pensie și un coeficient al speranței de viață. Cu toate acestea, în prezent, vârsta legală de pensionare nu este corelată cu speranța de viață. Având în vedere creșterea continuă a speranței de viață, o astfel de corelare ar contribui nu numai la asigurarea ofertei de forță de muncă, ci și a unor pensii adecvate. Schemele de pensionare anticipate au fost reduse în ultimii câțiva ani, dar mai pot fi încă luate și alte măsuri în vederea creșterii stimulentei de angajare pentru vârstnici. De exemplu, ajutorul prelungit de șomaj pentru vârstnici funcționează, în linii mari, la fel ca pensia pentru șomaj care a fost desființată. În pofida îmbunătățirilor efectuate în ultimii zece ani, ratele de ocupare a lucrătorilor vârstnici și vârsta efectivă de ieșire la pensie sunt prea scăzute. Dizabilitatea constituie foarte des cauza pensionării anticipate. Pentru a crește vârsta efectivă de pensionare sunt necesare măsuri care să țină seama și de calitatea vieții la locul de muncă, inclusiv de starea de bine și de sănătatea angajaților. Acest lucru este important având în vedere, în special, numărul mare de persoane care primesc pensii de invaliditate. Din 2009, Finlanda a cheltuit aproximativ 21 de milioane EUR pentru proiecte destinate îmbunătățirii mediului de lucru. Impactul acestor inițiative merită să fie evaluat. Participarea la programe de învățare pe tot parcursul vieții a fost, în mod tradițional, foarte ridicată în Finlanda și va continua să fie importantă având în vedere cerințele emergente pentru noi competențe și schimbările demografice.

- (13) Creșterea concurenței, în special în sectorul serviciilor, a devenit din ce în ce mai relevantă pentru mărirea productivității și a potențialului de creștere economică. Îndepărtarea din punct de vedere geografic a Finlandei și densitatea mică a populației sale slăbește concurența în afaceri, având ca efect o creștere relativ scăzută a productivității în sectoarele necomerciale. Structurile antreprenoriale existente sunt ocazional foarte concentrate, în special în industria alimentară sau în comerțul cu ridicata și cu amănuntul. Acest fapt ar putea contribui la nivelul relativ ridicat al prețului la consumator, deși distanțele lungi de transport ar putea avea, de asemenea, un rol. Prețurile cu amănuntul se numără printre cele mai mari din UE. Concurența în comerțul cu amănuntul este în continuare obstrucționată parțial de reglementări, în pofida unei relaxări recente, și de barierele cu care se confruntă întreprinderile străine și locale care intră sau ies de pe piață.
- (14) În Programul de stabilitate și în Programul național de reformă ale Finlandei nu sunt stabilite în mod explicit angajamente specifice în temeiul Pactului Euro Plus, dar se așteaptă ca acestea să fie prezentate după formarea noului guvern.
- (15) Comisia a evaluat Programul de stabilitate și Programul național de reformă, ținând seama nu numai de relevanța acestora pentru o politică bugetară și socioeconomică sustenabilă în Finlanda, ci și de conformitatea lor cu normele și orientările UE, având în vedere necesitatea de a consolida guvernarea economică globală a UE. Comisia consideră că trebuie formulate măsuri de consolidare pe termen mediu și că sunt necesare în continuare acțiuni pentru îmbunătățirea sustenabilității finanțelor publice, inclusiv prin mărirea productivității sectorului public. De asemenea, sunt necesare în continuare acțiuni pentru sporirea stimulentei în favoarea muncii și creșterea vârstei efective de ieșire de pe piața muncii, precum și pentru îmbunătățirea productivității și a concurenței pe piețele din sectorul serviciilor.
- (16) În lumina acestei evaluări și ținând seama, de asemenea, de Recomandarea Consiliului din 2 iunie 2010 în temeiul articolului 126 alineatul (7) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Consiliul a examinat actualizarea din 2011 a Programului de stabilitate al Finlandei, iar avizul său ⁽¹⁾ se regăsește, în special, în recomandările 1 și 2 de mai jos. Ținând seama de concluziile Consiliului

European din 25 martie 2011, Consiliul a examinat Programul național de reformă al Finlandei,

RECOMANDĂ ca Finlanda să întreprindă acțiuni în perioada 2011-2012, astfel încât:

1. Să continue consolidarea bugetară utilizând orice venit excepțional pentru a reduce deficitul și luând în același timp măsuri suplimentare de menținere a poziției fiscale deasupra obiectivului pe termen mediu, în special prin respectarea criteriului de referință privind cheltuielile pe termen mediu.
2. Să ia măsuri suplimentare pentru a obține câștiguri de productivitate și reduceri de costuri în furnizarea serviciilor publice, inclusiv efectuarea de schimbări structurale, pentru a răspunde provocărilor create de îmbătrânirea populației.
3. Să orienteze măsurile active pentru piața forței de muncă mai mult către șomerii pe termen lung și către tineri.
4. Să ia măsuri pentru creșterea șanselor de angajare ale lucrătorilor vârstnici și a participării acestora la programe de învățare pe tot parcursul vieții. Să ia măsuri suplimentare, în consultare cu partenerii sociali și cu respectarea practicilor naționale, pentru a încuraja lucrătorii vârstnici să rămână pe piața muncii, prin măsuri care să reducă ieșirea timpurie și să crească vârsta efectivă de pensionare. Având în vedere sistemul deja existent de corelare între alocațiile de pensii și speranța de viață, să ia în considerare o corelare între vârsta legală de pensionare și speranța de viață.
5. A lua măsuri suplimentare de deschidere în continuare a sectorului serviciilor, prin redefinirea cadrului de reglementare și îndepărtarea restricțiilor în vederea facilitării noilor intrări pe piețele din sectorul serviciilor, în special în sectorul comerțului cu amănuntul.

Adoptată la Bruxelles, 12 iulie 2011.

Pentru Consiliu
Președintele
J. VINCENT-ROSTOWSKI

⁽¹⁾ Prevăzut la articolul 5 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1466/97.

RECOMANDAREA CONSILIULUI

din 12 iulie 2011

**privind Programul național de reformă din 2011 al României și de emitere a unui aviz al Consiliului
privind Programul de convergență actualizat al României pentru perioada 2011-2014**

(2011/C 216/03)

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
în special articolul 121 alineatul (2) și articolul 148 alineatul (4),

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1466/97 al Consiliului
din 7 iulie 1997 privind consolidarea supravegherii pozițiilor
bugetare și supravegherea și coordonarea politicilor
economice ⁽¹⁾, în special articolul 9 alineatul (3),

având în vedere recomandarea Comisiei Europene,

având în vedere concluziile Consiliului European,

având în vedere avizul Comitetului pentru ocuparea forței de
muncă,

după consultarea Comitetului economic și financiar,

întrucât:

(1) În data de 6 mai 2009, Consiliul a adoptat Decizia 2009/459/CE ⁽²⁾ prin care se pune la dispoziția României o asistență financiară pe termen mediu, pe o perioadă de trei ani, în temeiul dispozițiilor articolului 143 din tratat. Memorandumul de înțelegere însoțitor, semnat la 23 iunie 2009, și completările ulterioare la acesta prevăd condițiile de politică economică pe baza cărora a fost acordată asistența financiară. Decizia 2009/459/CE a fost modificată în 16 martie 2010 prin Decizia 2010/183/UE ⁽³⁾. Întrucât România a implementat cu succes programul, în condițiile unei ajustări parțiale a contului curent din cauza deficiențelor structurale care subzistă încă pe piața produselor și pe piața muncii din România și care determină o anumită vulnerabilitate a țării la șocurile prețurilor internaționale, Consiliul a adoptat la 12 mai 2011 Decizia 2011/288/UE ⁽⁴⁾ prin care se pune la dispoziția României o asistență financiară preventivă pe termen mediu, pe o perioadă de trei ani, în conformitate cu articolul 143 din tratat. Memorandumul de înțelegere însoțitor a fost semnat la 29 iunie 2011.

(2) La 26 martie 2010, Consiliul European a aprobat propunerea Comisiei de lansare a unei noi strategii pentru ocuparea forței de muncă și creștere economică,

Strategia Europa 2020, pe baza unei coordonări consolidate a politicilor economice, care se va concentra pe domeniile-cheie în care sunt necesare acțiuni în vederea stimulării potențialului de creștere durabilă și de competitivitate al Europei.

(3) La 13 iulie 2010, Consiliul a adoptat o recomandare privind Orientările generale pentru politicile economice ale statelor membre și ale Uniunii (2010-2014), iar la 21 octombrie 2010 a adoptat o decizie privind Orientările pentru politicile de ocupare a forței de muncă ale statelor membre ⁽⁵⁾, care formează împreună „orientările integrate”. Statele membre au fost invitate să țină seama de orientările integrate la elaborarea politicilor economice și de ocupare a forței de muncă aplicate la nivel național.

(4) La 12 ianuarie 2011, Comisia a adoptat prima analiză anuală a creșterii, marcând începutul unui nou ciclu de guvernare economică în UE și primul semestru european de coordonare *ex ante* integrată a politicilor, care se înscrie în cadrul Strategiei Europa 2020.

(5) La 25 martie 2011, Consiliul European a aprobat prioritățile pentru consolidarea bugetară și reforma structurală (în conformitate cu concluziile Consiliului din 15 februarie și 7 martie 2011 și ca urmare a analizei anuale a creșterii efectuate de Comisie). Acesta a subliniat necesitatea de a acorda prioritate restabilirii unor bugete solide și sustenabilității fiscale, reducerii șomajului prin reforme ale pieței muncii și depunerii de noi eforturi pentru consolidarea creșterii economice. Consiliul European a solicitat statelor membre să transpună aceste priorități în măsuri concrete care să fie incluse în programele de stabilitate sau de convergență ale acestora, precum și în programele naționale de reformă.

(6) La 25 martie 2011, Consiliul European a invitat totodată statele membre care participă la Pactul Euro Plus să își prezinte angajamentele în timp util pentru a putea fi incluse în programele de stabilitate sau de convergență ale acestora, precum și în programele naționale de reformă.

(7) La 2 mai 2011, România a prezentat actualizarea din 2011 a Programului de convergență, care vizează perioada 2011-2014, și Programul național de reformă din 2011. Cele două programe au fost evaluate în același timp.

⁽¹⁾ JO L 209, 2.8.1997, p. 1.

⁽²⁾ JO L 150, 13.6.2009, p. 8.

⁽³⁾ JO L 83, 30.3.2010, p. 19.

⁽⁴⁾ JO L 132, 19.5.2011, p. 15.

⁽⁵⁾ Menținute pentru anul 2011 prin Decizia 2011/308/UE a Consiliului din 19 mai 2011 privind orientările pentru politicile de ocupare a forței de muncă ale statelor membre (JO L 138, 26.5.2011, p. 56).

- (8) În perioada 2002-2008, economia României a înregistrat o creștere puternică, cu o rată medie de creștere a PIB-ului real de 6,3 %, care depășea nivelul creșterii potențiale. Această creștere economică a fost determinată în principal de cererea internă, în condițiile în care evoluția rapidă a creditului și a salariilor a impulsionat consumul și investițiile private. Creșterea explozivă a fost alimentată și de intrările de capital străin, ceea ce a condus la supraîncălzire și la crearea unor dezechilibre externe și bugetare nesustenabile. Deficitul de cont curent a atins valoarea record de 13,4 % din PIB în 2007 și a scăzut doar marginal în 2008, până la 11,6 % din PIB. Potrivit ultimei evaluări a Comisiei privind sustenabilitatea pe termen lung, riscurile cu privire la sustenabilitatea pe termen lung pe care le prezintă finanțele publice par să fie ridicate. Cu toate acestea, această evaluare nu ia în considerare măsurile cuprinzătoare de reformă a pensiilor adoptate în 2010, care au îmbunătățit în mod substanțial sustenabilitatea pe termen lung a sistemului român de pensii. Împrumuturile externe masive au avut la bază o politică fiscală prociclică, deficitul global crescând de la 1,2 % din PIB în 2005 la 5,7 % din PIB în 2008, ca urmare a derapajelor bugetare repetate, în special la nivelul cheltuielilor curente. Criza financiară și încetinirea activității economice la nivel mondial care i-a urmat au crescut aversiunea față de risc în rândul investitorilor, ceea ce a determinat reducerea simțitoare a fluxurilor de capital către România. Participarea pe piața muncii nu a crescut, în pofida condițiilor economice favorabile, rata de ocupare a forței de muncă variind extrem de puțin în anii de creștere explozivă. Rata de ocupare a forței de muncă a scăzut până la 63,3 % în 2010, în timp ce rata șomajului a crescut de la 5,8 % în 2008 la 7,3 % în 2010, ca urmare a încetirii activității economice. Rata șomajului rămâne deosebit de ridicată în rândul grupurilor vulnerabile, de exemplu al populației rome. În aceste circumstanțe, confruntate cu nevoi acute de finanțare privată, autoritățile române au solicitat în mai 2009 asistență financiară internațională și din partea UE.
- (9) În urma implementării cu succes a programului de ajustare UE-FMI și pentru a consolida aceste rezultate pozitive, a fost negociat un program preventiv UE-FMI pentru 2011-2013 cu autoritățile. Respectivul program nou continuă măsurile de consolidare fiscală, reformele în domeniul guvernancei fiscale și politica de menținere a stabilității financiare începute în cadrul programului pentru perioada 2009-2011. În plus, acesta acordă o atenție specială reformelor structurale ale pieței produselor (în sectoarele energiei și transporturilor) și ale pieței muncii, reforme necesare pentru a valorifica potențialul de creștere al României, a stimula crearea de locuri de muncă și a crește absorbția fondurilor UE. România rămâne pe drumul cel bun pentru atingerea țintei de deficit de trezorerie de 4,4 % din PIB în 2011 (sub 5 % din PIB în termeni ESA). Aceasta va constitui totodată o bază adecvată pentru îndeplinirea țintei de deficit de sub 3 % din PIB pentru 2012, deși, potrivit previziunilor serviciilor Comisiei din primăvara anului 2011, ar putea fi necesare măsuri suplimentare. Autoritățile au adoptat, de asemenea, măsuri pentru a atinge obiectivele de reformă structurală din noul program și pentru a continua menținerea stabilității financiare.
- (10) Pe baza evaluării Programului de convergență actualizat în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1466/97, Consiliul consideră că ipotezele macroeconomice care stau la baza previziunilor din program sunt plauzibile. Programul de convergență vizează corectarea deficitului excesiv până în 2012, termenul fixat de Consiliu în recomandarea sa din 16 februarie 2010. Programul anunță un deficit global de 2,6 % din PIB în 2013 și de 2,1 % din PIB în 2014, consolidarea planificată fiind bazată în principal pe cheltuieli. Potrivit soldului structural recalculat de serviciile Comisiei, obiectivul pe termen mediu (OTM) nu va fi atins în perioada acoperită de program. Strategia de consolidare pare a fi concentrată la începutul perioadei, cu îmbunătățiri structurale prevăzute pentru 2011 și 2012. În schimb, în 2013-2014 soldul structural nu se va îmbunătăți. Evoluția estimată a deficitului este adecvată în 2011 și 2012, dar nu și în 2013 și 2014. Principalele riscuri care afectează țintele bugetare sunt legate de implementare, de existența unor arierate la nivelul întreprinderilor de stat, care reprezintă o obligație bugetară contingentă importantă, și de rezervele exprimate de Comisie (Eurostat) cu privire la notificarea de către România a procedurii aplicabile deficitelor excesive⁽¹⁾. Cu privire la aceasta din urmă, România s-a angajat să acorde prioritate îmbunătățirii compilării statisticilor privind finanțele publice în ESA95 în cadrul Institutului Național de Statistică.
- (11) România a inclus angajamentele asumate în cadrul Pactului Euro Plus în Programul național de reformă și în Programul de convergență, prezentate la 2 mai 2011. Majoritatea acestor angajamente au fost deja îndeplinite sau sunt în curs de îndeplinire în cadrul programului de asistență financiară pe termen mediu și sunt, în linii mari, adecvate pentru abordarea provocărilor identificate în contextul pactului.
- (12) Comisia a evaluat Programul de convergență și Programul național de reformă, inclusiv angajamentele asumate în cadrul Pactului Euro Plus. Ea a luat în calcul atât relevanța acestora pentru politica fiscală și socioeconomică sustenabilă în România, cât și respectarea de către acestea a normelor și orientărilor UE, având în vedere necesitatea de a consolida guvernanta economică globală a UE prin includerea unor parametri la nivelul UE în cadrul deciziilor naționale viitoare.

⁽¹⁾ Eurostat și-a exprimat rezervele în ceea ce privește calitatea cifrelor notificate de România în cadrul PDE, din următoarele motive:

- (i) incertitudini legate de impactul anumitor întreprinderi publice asupra deficitului bugetar;
- (ii) raportările din categoriile ESA95 „alte sume de primit/de plătit”;
- (iii) natura și impactul anumitor tranzacții financiare; și
- (iv) consolidarea fluxurilor intragovernamentale.

- (13) În lumina acestei evaluări și ținând seama de Recomandarea Consiliului din 16 februarie 2010 formulată în temeiul articolului 126 alineatul (7) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Consiliul a examinat actualizarea din 2011 a Programului de convergență al României, iar avizul său ⁽¹⁾ se reflectă în recomandarea de mai jos. Luând în considerare concluziile Consiliului European din 25 martie 2011, Consiliul a examinat Programul național de reformă al României,

RECOMANDĂ României:

Să implementeze măsurile prevăzute în Decizia 2009/459/CE, modificată prin Decizia 2010/183/UE, alături de măsurile prevăzute în Decizia 2011/288/UE, detaliate în memorandumul de înțelegere din 23 iunie 2009 și în completările ulterioare la acesta, precum și în memorandumul de înțelegere din 29 iunie 2011 și completările ulterioare la acesta.

Adoptată la Bruxelles, 12 iulie 2011.

Pentru Consiliu
Președintele
J. VINCENT-ROSTOWSKI

⁽¹⁾ Prevăzut la articolul 9 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1466/97.

AVIZE

AUTORITATEA EUROPEANĂ PENTRU PROTECȚIA
DATELOR**Avizul Autorității Europene pentru Protecția Datelor privind propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind instrumentele financiare derivate extrabursiere, contrapartidele centrale și registrele centrale de tranzacții**

(2011/C 216/04)

AUTORITATEA EUROPEANĂ PENTRU PROTECȚIA DATELOR,

adoptat prezentul aviz în temeiul articolului 41 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 45/2001.

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 16,

având în vedere Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, în special articolele 7 și 8,

având în vedere Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date ⁽¹⁾,având în vedere Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date ⁽²⁾, în special articolul 41,

ADOPTĂ PREZENTUL AVIZ:

1. INTRODUCERE

1. La 15 septembrie 2010, Comisia a adoptat o propunere de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind instrumentele financiare derivate extrabursiere, contrapartidele centrale și registrele centrale de tranzacții („propunerea”) ⁽³⁾. Principalul obiectiv al propunerii este de a institui norme comune pentru creșterea siguranței și eficienței pieței instrumentelor derivate extrabursiere.

2. AEPD nu a fost consultată de către Comisie, deși articolul 28 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 45/2001 („Regulamentul (CE) nr. 45/2001”) impune acest lucru. Prin urmare, acționând din proprie inițiativă, AEPD a

3. AEPD cunoaște faptul că aceste recomandări intervin într-o etapă relativ târzie a procesului legislativ. Cu toate acestea, consideră că emiterea prezentului aviz este oportună și utilă. În primul rând, AEPD subliniază posibilele implicații ale propunerii privind protecția datelor. În al doilea rând, analiza prezentată în prezentul aviz este relevantă în mod direct pentru aplicarea legislației existente, precum și pentru alte propuneri care urmează să fie adoptate sau ar putea fi adoptate în viitor și care ar cuprinde dispoziții similare, după cum se va explica în secțiunea 3.4 din prezentul aviz.

2. CONTEXTUL ȘI PRINCIPALELE ELEMENTE ALE PROPUNERII

4. Ca urmare a crizei financiare, Comisia a inițiat și a prezentat o analiză a cadrului juridic existent în domeniul supravegherii financiare, în vederea depășirii deficiențelor importante identificate în această privință atât în cazuri individuale, cât și la nivelul sistemului financiar în ansamblu. În acest domeniu s-au adoptat recent o serie de propuneri legislative cu scopul de a consolida mecanismele de supraveghere existente și de a îmbunătăți coordonarea și cooperarea la nivelul Uniunii Europene.

5. Reforma a introdus în special un cadru european îmbunătățit de supraveghere financiară, compus dintr-un Comitet european pentru risc sistemic ⁽⁴⁾ și un Sistem european al supraveghetorilor financiari (SESF). SESF constă într-o rețea de autorități naționale de supraveghere financiară care colaborează cu trei noi autorități europene de supraveghere, respectiv Autoritatea bancară europeană ⁽⁵⁾ (ABE), Autoritatea europeană pentru asigurări

⁽¹⁾ JO L 281, 23.11.1995, p. 31.

⁽²⁾ JO L 8, 12.1.2001, p. 1.

⁽³⁾ COM(2010) 484 final.

⁽⁴⁾ Regulamentul (UE) nr. 1092/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 privind supravegherea macroprudențială la nivelul Uniunii Europene a sistemului financiar și de înființare a unui Comitet european pentru risc sistemic (JO L 331, 15.12.2010, p. 1).

⁽⁵⁾ Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea bancară europeană), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/78/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 12).

și pensii ocupaționale ⁽⁶⁾ (AEAPO) și Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe (AEVMP) ⁽⁷⁾. În plus, Comisia a adoptat o serie de inițiative specifice pentru a pune în aplicare reforma de reglementare cu privire la anumite aspecte sau produse financiare.

6. Una dintre aceste inițiative este prezenta propunere, care vizează „instrumentele financiare derivate extrabursiere”, adică acele produse financiare derivate ⁽⁸⁾ care nu sunt tranzacționate la bursă, ci negociate privat între două contrapartide. Propunerea introduce, pentru toate contrapartidele financiare și nefinanciare care îndeplinesc anumite condiții referitoare la pragul de declanșare, obligația de a compensa toate instrumentele financiare derivate extrabursiere standardizate prin intermediul contrapartidelor centrale (CPC). În plus, regulamentul propus obligă respectivele contrapartide financiare și nefinanciare să raporteze către un registru central de tranzacții înregistrat informațiile referitoare la orice contract derivat, precum și orice modificare a acestuia. De asemenea, propunerea prevede cerințe organizatorice și prudențiale armonizate pentru CPC, respectiv cerințe organizatorice și de funcționare pentru registrele centrale de tranzacții. Dacă autoritățile competente naționale își rezervă responsabilitatea de a autoriza și de a supraveghea contrapartidele centrale, conform regulamentului propus înregistrarea și supravegherea registrelor centrale de tranzacții reprezintă sarcina exclusivă a AEVMP.

3. ANALIZA DISPOZIȚIILOR PRIVIND ACCESUL LA ÎNREGISTRĂRILE CONVORBIRILOR TELEFONICE ȘI ALE SCHIMBURILOR DE DATE

3.1. Observații generale

7. Articolul 61 alineatul (2) litera (c) din propunere acordă AEVMP prerogativul de a „solicita înregistrări ale convorbirilor telefonice și ale schimburilor de date” (sublinierea noastră). După cum se va explica în cele ce urmează, nu este clar care este domeniul de aplicare al acestei dispoziții și nici ce înseamnă exact „înregistrări ale convorbirilor telefonice și ale schimburilor de date”. Totuși, pare probabil – sau cel puțin nu se poate exclude posibilitatea – ca înregistrările convorbirilor telefonice și ale schimburilor de date vizate să includă informații care intră în categoria datelor cu caracter personal în sensul Directivei

95/46/CE și al Regulamentului (CE) nr. 45/2001 și, în măsură relevantă, al Directivei 2002/58/CE (denumită acum, în forma modificată prin Directiva 2009/136/CE, „Directiva asupra confidențialității și comunicațiilor electronice”), respectiv date referitoare la convorbirile telefonice și schimburile de date ale unor persoane fizice identificate sau identificabile ⁽⁹⁾. Aceasta fiind situația, trebuie asigurată respectarea deplină a condițiilor unei prelucrări corecte și legale a datelor cu caracter personal, așa cum sunt prevăzute în directive și în regulament.

8. Datele referitoare la utilizarea mijloacelor de comunicații electronice pot cuprinde o gamă largă de informații cu caracter personal, precum identitatea persoanelor care inițiază sau primesc apelul, ora și durata apelului, rețeaua folosită, localizarea geografică a utilizatorului în cazul aparatelor mobile etc. Unele date privind traficul realizat pe internet și pe e-mail (de exemplu, lista site-urilor vizitate) pot oferi, de asemenea, detalii importante despre conținutul comunicării. În plus, prelucrarea datelor privind traficul contravine secretului corespondenței. Având în vedere acest aspect, Directiva 2002/58/CE a instituit principiul conform căruia datele privind traficul trebuie șterse sau trecute în anonimat atunci când nu mai sunt necesare în vederea transmiterii comunicației ⁽¹⁰⁾. Statele membre pot include în legislația națională derogări în anumite scopuri legitime, dar pentru atingerea acestora derogările trebuie să fie necesare, corespunzătoare și proporționale în cadrul unei societăți democratice ⁽¹¹⁾.

9. AEPD recunoaște faptul că scopurile urmărite de Comisie în cazul de față sunt legitime. De asemenea, înțelege necesitatea unor inițiative care să vizeze întărirea supravegherii piețelor financiare pentru a menține soliditatea acestora și pentru a proteja mai bine investitorii și economia în general. Totuși, competențele de investigare legate în mod direct de datele privind traficul, dat fiind caracterul lor potențial invaziv, trebuie să respecte cerințele necesității și proporționalității, adică să se limiteze la ceea ce este adecvat pentru atingerea obiectivului urmărit și să nu depășească ceea ce este necesar pentru atingerea lui ⁽¹²⁾. Din acest punct de vedere, este prin urmare esențial ca

⁽⁶⁾ Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană de asigurări și pensii ocupaționale), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/79/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 48).

⁽⁷⁾ Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/77/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 84).

⁽⁸⁾ Un instrument financiar derivat este un contract financiar care depinde de valoarea sau situația viitoare a activului suport la care se referă (de exemplu, evoluția ratei dobânzilor sau a valorii unei valute).

⁽⁹⁾ În mod obișnuit, angajații cărora li se pot imputa convorbirile telefonice sau schimburile de date, precum și destinatarii acestora și alți utilizatori vizați.

⁽¹⁰⁾ A se vedea articolul 6 alineatul (1) din Directiva 2002/58/CE (JO L 201, 31.7.2002, p. 45).

⁽¹¹⁾ A se vedea articolul 15 alineatul (1) din Directiva 2002/58/CE, care prevede că astfel de restrângeri trebuie să constituie o măsură necesară, corespunzătoare și proporțională în cadrul unei societăți democratice pentru a proteja securitatea națională (de exemplu, siguranța statului), apărarea, siguranța publică sau pentru prevenirea, investigarea, detectarea și urmărirea penală a unor fapte penale sau a folosirii neautorizate a sistemelor de comunicații electronice, în conformitate cu articolul 13 alineatul (1) al Directivei 95/46/CE. În acest scop, statele membre pot adopta, între altele, măsuri legislative care să permită reținerea datelor pe perioadă limitată, pentru motivele arătate anterior în acest alineat.

⁽¹²⁾ A se vedea, de exemplu, cauzele conexe C-92/09 și C-93/09, Volker und Markus Schecke GbR (C-92/09), Hartmut Eifert (C-92/09)/Land Hessen, nepublicate încă în RCE, punctul 74.

respectivele competențe să fie formulate clar în ceea ce privește domeniul de aplicare personal și material, precum și situațiile și condițiile în care pot fi folosite. În plus, trebuie prevăzute măsuri adecvate de protecție care să preîntâmpine riscul producerii unor abuzuri.

3.2. Domeniul de aplicare al competenței AEVMP este neclar

10. Articolul 61 alineatul (2) litera (c) prevede că „pentru a-și îndeplini îndatoririle prevăzute la articolele 51-60, 62 și 63 (respectiv îndatoriri legate de supravegherea registrelor centrale de tranzacții), AEVMP are [...] [prerogativul] de a solicita înregistrări ale convorbirilor telefonice și ale schimburilor de date”. Prin această formulare generală, dispoziția respectivă ridică mai multe semne de întrebare cu privire la domeniul său material și personal de aplicare.
11. În primul rând, nu este clar și deci ar trebui lămurit ce se înțelege prin „înregistrări ale convorbirilor telefonice și ale schimburilor de date”. Dispoziția ar putea să se refere la înregistrările convorbirilor telefonice și ale schimburilor de date pe care registrele centrale de tranzacții sunt obligate să le păstreze în desfășurarea activității lor. Mai multe dispoziții din regulamentul propus se referă la obligația registrelor centrale de tranzacții de a păstra înregistrări⁽¹³⁾. Totuși, niciuna dintre aceste dispoziții nu precizează dacă și ce înregistrări de convorbiri telefonice și schimburi de date trebuie păstrate de registrele centrale de tranzacții⁽¹⁴⁾. Prin urmare, dacă dispoziția se referă la înregistrările deținute de registrele centrale de tranzacții, este esențial să se definească precis categoriile de convorbiri telefonice și schimburi de date care trebuie păstrate și care pot fi solicitate de AEVMP. Conform principiului proporționalității, aceste date trebuie să fie adecvate și relevante și să nu fie excesive în raport cu scopul de supraveghere pentru care sunt prelucrate⁽¹⁵⁾.
12. Este nevoie de mai multă precizie, în special în cazul de față, având în vedere amenzi mari și penalitățile cu titlu

⁽¹³⁾ De exemplu, considerentul 44 afirmă că registrele centrale de tranzacții trebuie să facă obiectul unor cerințe stricte referitoare la conservarea informațiilor și la administrarea datelor. Articolul 66 precizează că un registru central de tranzacții „înregistrează rapid informațiile primite în temeiul articolului 6 și le păstrează timp de cel puțin zece ani de la încetarea contractelor respective. El utilizează proceduri de înregistrare rapide și eficiente pentru a documenta modificările aduse informațiilor înregistrate” [sic]. În plus, articolul 67 prevede că „registrele centrale de tranzacții pun informațiile necesare la dispoziția” AEVMP și a altor autorități competente diverse.

⁽¹⁴⁾ Expresia „înregistrări ale convorbirilor telefonice și ale schimburilor de date” poate desemna o mare varietate de informații, și anume durata, ora sau volumul comunicării, protocolul folosit, amplasarea echipamentelor terminale aparținând expeditorului sau destinatarului, rețeaua în care este inițiată sau se termină comunicarea, începutul, sfârșitul sau durata unei conexiuni sau chiar lista site-urilor internet vizitate, precum și conținutul comunicărilor în cazul în care acestea sunt înregistrate. În măsura în care se referă la persoane fizice identificate sau identificabile, toate aceste informații constituie date cu caracter personal.

⁽¹⁵⁾ A se vedea articolul 6 alineatul (1) litera (c) din Directiva 95/46/CE și articolul 4 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 45/2001. De asemenea, ar trebui să se analizeze dacă pot fi concepute măsuri de protecție specifice pentru a evita captarea și prelucrarea unor date destinate unei utilizări cu adevărat private.

cominatoriu pe care registrele centrale de tranzacții și celelalte persoane vizate (inclusiv persoanele fizice în ceea ce privește penalitățile cu titlu cominatoriu) le-ar putea suporta pentru încălcarea regulamentului propus (conform articolelor 55 și 56). Aceste amenzi pot ajunge până la 20 % din venitul sau cifra de afaceri anuală a registrului central de tranzacții din anul financiar precedent, ceea ce reprezintă un prag de două ori mai înalt decât pragul maxim prevăzut pentru încălcarea legislației europene a concurenței.

13. De asemenea, trebuie remarcat că articolul 67 alineatul (4) citat mai sus delegă Comisiei competența de a adopta standarde de reglementare care să precizeze detalii despre informațiile pe care registrele centrale de tranzacții trebuie să le pună la dispoziția AEVMP și a altor autorități în mod obligatoriu. Prin urmare, această dispoziție ar putea fi folosită pentru a preciza în continuare cerințele privind ținerea evidențelor aplicabile registrelor centrale de tranzacții și astfel, în mod indirect, competența acordată de către AEVMP de a avea acces la înregistrările convorbirilor telefonice și ale schimburilor de date. Articolul 290 din TFUE prevede că un act legislativ poate delega Comisiei competența de a adopta acte fără caracter legislativ și cu domeniu de aplicare general, care să completeze sau să modifice anumite *elemente neesențiale* ale actului legislativ. Potrivit AEPD, perimetrul exact al competenței de accesare a datelor privind traficul nu poate fi considerat un element neesențial al regulamentului. Prin urmare, domeniul material de aplicare al acestuia ar trebui precizat în mod direct în textul regulamentului și nu amânat până la adoptarea unor acte delegate viitoare.
14. Îndoieli similare există și în legătură cu domeniul personal de aplicare al dispoziției vizate. Mai exact, în articolul 61 alineatul (2) litera (c) nu se precizează cine sunt potențialii destinatari ai solicitării privind furnizarea de înregistrări ale convorbirilor telefonice și ale schimburilor de date. Îndeosebi nu este clar dacă aceste competențe de solicitare a înregistrărilor convorbirilor telefonice și ale schimburilor de date s-ar limita doar la registrele centrale de tranzacții⁽¹⁶⁾. Întrucât scopul dispoziției este de a permite AEVMP să realizeze supravegherea registrelor centrale de tranzacții, AEPD este de părere că această competență ar trebui limitată strict la registrele centrale de tranzacții.
15. În sfârșit, AEPD înțelege că obiectivul articolului 61 alineatul (2) litera (c) nu este de a permite AEVMP să obțină acces la datele privind traficul direct de la furnizorii de servicii de telecomunicații. Aceasta pare să fie concluzia logică, în special având în vedere că propunerea nu se referă deloc la datele deținute de furnizorii de servicii de telecomunicații și nici la cerințele prevăzute de Directiva asupra confidențialității și comunicațiilor electronice, după

⁽¹⁶⁾ Faptul că articolul 56 alineatul (1) litera (c) permite Comisiei, la cererea AEVMP, să impună penalități cu titlu cominatoriu angajaților unui registru central de tranzacții sau altor persoane care au legătură cu un registru central de tranzacții pentru a le obliga să se supună unei investigații lansate de AEVMP în temeiul articolului 61 alineatul (2) poate sugera (neintenționat) contrariul.

cum se menționează la punctul 8 de mai sus⁽¹⁷⁾. Cu toate acestea, din motive de claritate, AEPD recomandă ca această concluzie să fie prevăzută mai explicit la articolul 61 alineatul (2) sau cel puțin în unul dintre considerentele regulamentului propus.

3.3. Propunerea nu indică situațiile și condițiile în care poate fi solicitat accesul

16. Articolul 61 alineatul (2) litera (c) nu indică situațiile și condițiile în care poate fi solicitat accesul. De asemenea, nu prevede garanții procedurale importante și nici măsuri de protecție împotriva riscului producerii unor abuzuri. La alineatele următoare, AEPD va face unele propuneri concrete în această direcție.

(a) Conform articolului 61 alineatul (2), AEVMP poate solicita accesul la înregistrări ale convorbirilor telefonice și ale schimburilor de date „pentru a-și îndeplini îndatoririle prevăzute la articolele 51-60, 62 și 63”. Aceste articole alcătuiesc întregul titlu din regulamentul propus privind înregistrarea și supravegherea registrelor centrale de tranzacții. Potrivit AEPD, situațiile și condițiile în care se poate face uz de această competență ar trebui definite mai clar. AEPD recomandă ca accesul la înregistrări ale convorbirilor telefonice și ale schimburilor de date să se limiteze la cazurile grave, precis identificate, de nerespectare a regulamentului propus și la cazurile în care există o suspiciune rezonabilă (care ar trebui susținută cu dovezi inițiale concrete) privind comiterea unei încălcări. O astfel de limitare este deosebit de importantă și pentru evitarea situațiilor în care competența de acces ar fi folosită în scopul unor operațiuni de „pescuit” sau de exploatare a datelor sau în diverse alte scopuri.

(b) Propunerea nu impune existența unei autorizări judecătorești prealabile care să permită AEVMP să solicite accesul la înregistrările convorbirilor telefonice și ale schimburilor de date. AEPD consideră că această cerință generală ar fi justificată având în vedere caracterul potențial invaziv al competenței în cauză. De asemenea, ar trebui să se ia în calcul faptul că legislația onora dintre statele membre impune existența unei autorizări judecătorești prealabile pentru orice tip de intervenție asupra secretului corespondenței, preîntâmpinându-se astfel intervențiile de acest gen din partea altor organe de aplicare a legii

⁽¹⁷⁾ După cum s-a menționat, Directiva asupra confidențialității și comunicațiilor electronice instituie principiul general conform căruia datele privind traficul trebuie șterse sau trecute în anonimat atunci când nu mai sunt necesare în vederea transmiterii unei comunicații. Aceste date pot fi prelucrate în continuare numai în vederea facturării serviciilor sau plății conexiunii și doar până la sfârșitul perioadei în care factura poate fi contestată prin lege sau plata poate fi urmărită. Orice derogare de la acest principiu trebuie să fie necesară, corespunzătoare și proporțională în cadrul unei societăți democratice pentru a proteja ordinea publică [respectiv pentru protejarea securității naționale (de exemplu, siguranța statului), apărarea, siguranța publică sau pentru prevenirea, investigarea, detectarea și urmărirea penală a unor fapte penale sau a folosirii neautorizate a sistemelor de comunicații electronice].

(de exemplu, poliția) sau instituții cu caracter administrativ fără această supraveghere strictă⁽¹⁸⁾. AEPD consideră inevitabilă impunerea obligativității unei autorizării judecătorești atunci când o astfel de autorizație este cerută de legislația internă⁽¹⁹⁾.

(c) AEPD recomandă introducerea cerinței ca AEVMP să solicite înregistrările convorbirilor telefonice și ale schimburilor de date printr-o decizie oficială care să precizeze temeiul juridic și scopul cererii, informații solicitate, termenul în care trebuie furnizate informațiile, precum și dreptul destinatarului cererii de a se adresa Curții de Justiție pentru analizarea deciziei. Solicitățile transmise în absența unei decizii oficiale nu vor fi obligatorii pentru destinatar.

(d) Ar trebui prevăzute măsuri procedurale adecvate de protecție împotriva eventualelor abuzuri. În această privință, propunerea ar putea impune Comisiei adoptarea unor măsuri de punere în aplicare care să stabilească în detaliu procedurile ce trebuie urmate de către registrele centrale de tranzacții și AEVMP atunci când se prelucrează astfel de date. Aceste acte ar trebui să precizeze în special măsuri adecvate de securitate, precum și garanții corespunzătoare împotriva riscului de producere a unor abuzuri, incluzând printre altele standardele profesionale pe care persoanele competente care lucrează cu aceste date trebuie să le respecte, precum și procedurile interne care să asigure respectarea corespunzătoare a dispozițiilor privind confidențialitatea și secretul profesional. AEPD ar trebui consultată în cursul procedurii privind adoptarea acestor măsuri.

3.4. Relevanța prezentului aviz pentru alte instrumente juridice care cuprind dispoziții similare

17. Competența autorităților de supraveghere de a solicita accesul la înregistrări ale convorbirilor telefonice și ale schimburilor de date nu este nouă în legislația europeană, ea fiind deja prevăzută în diverse directive și regulamente existente referitoare la sectorul financiar. Mai exact, este vorba despre Directiva privind abuzul de piață⁽²⁰⁾, Directiva MiFID⁽²¹⁾, Directiva OPCVM⁽²²⁾, Regulamentul

⁽¹⁸⁾ Constituția Italiei, de exemplu, impune ca orice intervenție asupra secretului corespondenței, inclusiv accesul la date privind traficul care nu dezvăluie conținutul comunicărilor, să fie dispusă sau autorizată de un judecător.

⁽¹⁹⁾ O cerință similară a fost introdusă în versiunea modificată a propunerii CRA votată de PE în decembrie 2010.

⁽²⁰⁾ Directiva 2003/6/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 28 ianuarie 2003 privind utilizările abuzive ale informațiilor confidențiale și manipulările pieței (abuzul de piață) (JO L 96, 12.4.2003, p. 16).

⁽²¹⁾ Directiva 2004/39/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 aprilie 2004 privind piețele instrumentelor financiare, de modificare a Directivelor 85/611/CEE și 93/6/CEE ale Consiliului și a Directivei 2000/12/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivei 93/22/CEE a Consiliului (JO L 145, 30.4.2004, p. 1).

⁽²²⁾ Directiva 2009/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 de coordonare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind organismele de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM) (JO L 302, 17.11.2009, p. 32).

actual privind agențiile de rating de credit ⁽²³⁾, toate acestea conținând dispoziții formulate în mod asemănător. Același lucru este valabil și pentru o serie de propuneri recente adoptate de Comisie, și anume propunerea de directivă privind administratorii fondurilor de investiții alternative ⁽²⁴⁾, propunerea de regulament de modificare a regulamentului existent privind agențiile de rating de credit ⁽²⁵⁾, propunerea de regulament privind vânzarea în lipsă și anumite aspecte ale swapurilor pe riscul de credit ⁽²⁶⁾ și propunerea de regulament privind integritatea și transparența pieței energiei ⁽²⁷⁾.

18. În ceea ce privește aceste instrumente legislative existente sau propuse, trebuie făcută distincția între competențele de investigare acordate autorităților naționale și acordarea unor astfel de competențe autorităților Uniunii Europene. Mai multe instrumente obligă statele membre să acorde autorităților naționale competența de a solicita înregistrări ale convorbirilor telefonice și ale schimburilor de date „în conformitate cu legislația internă” ⁽²⁸⁾. În consecință, îndeplinirea acestei obligații se supune în mod necesar legislației interne, inclusiv celei de punere în aplicare a Directivelor 95/46/CE și 2002/58/CE și altor legi interne care cuprind alte măsuri procedurale de protecție pentru autoritățile naționale de supraveghere și investigare.

19. În instrumentele care acordă în mod direct autorităților UE competența de a solicita înregistrări ale convorbirilor telefonice și ale schimburilor de date nu există o astfel de condiție, cum este și cazul prezentei propuneri privind instrumentele financiare derivate extrabursiere și al propunerii menționate anterior de regulament de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1060/2009 privind agențiile de rating de credit („propunerea CRA”). În consecință, în aceste cazuri se impune și mai puternic ca instrumentul legislativ respectiv să clarifice domeniul personal și material de aplicare a acestei competențe, precum și situațiile și condițiile în care poate fi folosită, și să asigure măsuri adecvate de protecție împotriva riscului de producere a unor abuzuri.

20. Din acest punct de vedere, observațiile formulate în prezentul aviz, deși se referă la propunerea privind

⁽²³⁾ Regulamentul (CE) nr. 1060/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 septembrie 2009 privind agențiile de rating de credit (JO L 302, 17.11.2009, p. 1).

⁽²⁴⁾ Propunerea din 30 aprilie 2009 de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind administratorii fondurilor de investiții alternative și de modificare a Directivelor 2004/39/CE și 2009/.../CE, COM(2009) 207.

⁽²⁵⁾ Propunerea din 2 iunie 2010 de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1060/2009 privind agențiile de rating de credit, COM(2010) 289.

⁽²⁶⁾ Propunerea din 15 septembrie 2010 de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind vânzarea în lipsă și anumite aspecte ale swapurilor pe riscul de credit, COM(2010) 482.

⁽²⁷⁾ Regulamentul Parlamentului European și al Consiliului privind integritatea și transparența pieței energiei, COM(2010) 726.

⁽²⁸⁾ A se vedea, de exemplu, articolul 12 alineatul (2) din Directiva privind abuzul de piață menționată la nota de subsol 20. A se vedea și articolul 50 din Directiva MiFID, menționată la nota de subsol 21.

instrumentele financiare derivate extrabursiere, au o relevanță mai generală. AEPD este conștientă de faptul că aceste observații pot fi tardive pentru legislația deja adoptată sau aflată în stadiu avansat de adoptare. Cu toate acestea, AEPD invită instituțiile să reflecteze asupra necesității de a modifica propunerile aflate în așteptare, astfel încât să se țină seama de îngrijorările exprimate în prezentul aviz. În ceea ce privește textele deja adoptate, AEPD invită instituțiile să caute posibilități de clarificare a acestor aspecte, de exemplu acolo unde domeniul de aplicare al dispoziției în cauză poate fi precizat în mod direct sau indirect în acte delegate sau de punere în aplicare, cum ar fi actele care definesc detaliile cerințelor privind ținerea evidențelor, notele de interpretare sau alte documente comparabile ⁽²⁹⁾. AEPD se așteaptă să fie consultată de către Comisie în timp util în contextul procedurilor aferente celor menționate.

4. ÎNGRIJORĂRI PRIVIND PROTECȚIA DATELOR ÎN CONTEXTUL ALTOR PĂRȚI ALE PROPUNERII

21. AEPD consideră oportună formularea unor observații suplimentare cu privire la alte câteva puncte ale propunerii, care se referă la dreptul persoanelor la viață privată și la protecția datelor cu caracter personal.

4.1. Aplicabilitatea Directivei 95/46/CE și a Regulamentului (CE) nr. 45/2001

22. Considerentul 48 afirmă în mod corect că, în conformitate cu Directiva 95/46/CE, protejarea dreptului persoanelor fizice la viață privată în procesul de prelucrare a datelor cu caracter personal este o obligație esențială a statelor membre și a AEVMP. AEPD salută trimiterea la directivă din considerentul menționat. Cu toate acestea, sensul respectivului considerent ar putea fi clarificat prin precizarea suplimentară că dispozițiile regulamentului nu aduc atingere normelor interne de punere în aplicare a Directivei 95/46/CE. Ar fi de preferat ca această trimitere să fie inclusă tot într-o dispoziție de fond.

23. În plus, AEPD constată că AEVMP este un organism european supus Regulamentului (CE) nr. 45/2001 și supravegherii AEPD. Prin urmare, se recomandă să se introducă o trimitere explicită la acest regulament, precizând și faptul că dispozițiile propunerii nu aduc atingere regulamentului respectiv.

4.2. Limitarea scopului, necesitate și calitatea datelor

24. Unul dintre obiectivele principale ale regulamentului propus constă în creșterea transparenței pieței instrumentelor derivate extrabursiere și îmbunătățirea supravegherii și reglementării acestei piețe. În vederea îndeplinirii

⁽²⁹⁾ De exemplu, articolul 37 din propunerea CRA permite Comisiei să modifice anexele la regulament, care conțin detalii despre cerințele privind ținerea evidențelor impuse agențiilor de rating de credit; a se vedea și considerentul 10 din propunerea CRA, care se referă la competența AEVMP de a emite și actualiza orientări și recomandări neobligatorii cu privire la aplicarea Regulamentului CRA.

acestui obiectiv, propunerea obligă contrapartidele financiare și contrapartidele nefinanciare care întrunesc anumite condiții de declanșare să transmită unui registru central de tranzacții înregistrat informațiile referitoare la orice contract derivat extrabursier la care participă, precum și la orice modificare sau reziliere a acestuia (articolul 6)⁽³⁰⁾. Aceste informații trebuie păstrate de registrele centrale de tranzacții și puse la dispoziția diverselor autorități în scopuri de reglementare (articolul 67)⁽³¹⁾.

25. În cazul în care una dintre părțile unui contract derivat supus obligațiilor de compensare și raportare menționate anterior este o persoană fizică, informațiile despre această persoană fizică reprezintă date cu caracter personal în sensul articolului 2 litera (a) din Directiva 95/46/CE. Prin urmare, îndeplinirea obligațiilor menționate constituie prelucrare de date cu caracter personal în sensul articolului 2 litera (b) din Directiva 95/46/CE. Chiar și în cazul în care părțile tranzacției nu sunt persoane fizice, în contextul articolelor 6 și 67 se pot prelucra totuși date cu caracter personal cum ar fi, de exemplu, numele și datele de contact ale administratorilor societăților. Prin urmare, în cazul acestor operațiuni se aplică dispozițiile Directivei 95/46/CE [sau ale Regulamentului (CE) nr. 45/2001, după caz].
26. O cerință esențială a legislației privind protecția datelor este aceea că informațiile trebuie prelucrate în scopuri determinate, explicite și legitime și că se interzice prelucrarea ulterioară într-un mod incompatibil cu aceste scopuri⁽³²⁾. În plus, datele utilizate pentru realizarea obiectivelor trebuie să fie adecvate și relevante, fără a fi excesive în raport cu obiectivul. După analiza regulamentului propus, AEPD concluzionează că sistemul instituit de propunere nu îndeplinește aceste cerințe.
27. În ceea ce privește limitarea scopului, trebuie subliniat faptul că propunerea nu precizează scopurile sistemului de raportare și, cel mai important, scopurile pentru care informațiile deținute de registrele centrale de tranzacții pot fi accesate de către autoritățile competente în temeiul articolului 67 din propunere. În mod clar, trimiterea generală la necesitatea creșterii transparenței pe piața instrumentelor

derivate extrabursiere nu este suficientă pentru respectarea principiului limitării scopului. Acest principiu este supus unei presiuni suplimentare în articolul 20 alineatul (3) din regulamentul propus, care se referă la „secretul profesional” și care, în formularea actuală, pare să permită utilizarea informațiilor confidențiale primite în temeiul regulamentului propus pentru o serie de scopuri suplimentare și neprecizate în mod clar⁽³³⁾.

28. De asemenea, propunerea nu precizează ce tip de date vor fi înregistrate, raportate și accesate, inclusiv datele cu caracter personal ale unor persoane identificate sau identificabile. Articolele 6 și 67 menționate anterior abilitază Comisia să precizeze ulterior conținutul obligațiilor de raportare și de ținere a evidențelor în cadrul unor acte delegate. Cu toate că înțelege necesitatea practică a utilizării unei astfel de proceduri, AEPD dorește să sublinieze faptul că, atâta vreme cât informațiile care sunt prelucrate în temeiul articolelor menționate se referă la persoane fizice, principalele garanții și norme de protecție a datelor trebuie prevăzute în legea de bază.
29. În cele din urmă, articolul 6 din Directiva 46/95/CE și articolul 4 din Regulamentul (CE) nr. 45/2001 impun ca datele cu caracter personal să fie păstrate într-o formă care să permită identificarea persoanelor vizate pentru o perioadă de timp care nu o depășește pe cea necesară scopurilor pentru care au fost colectate. AEPD constată că propunerea nu prevede niciun termen concret de prescripție pentru păstrarea datelor cu caracter personal care pot fi prelucrate în temeiul articolelor 6, 27 și 67 din regulamentul propus. Articolele 27 și 67 prevăd doar că datele relevante trebuie păstrate pentru o perioadă de cel puțin zece ani. Aceasta nu reprezintă, însă, decât o perioadă minimă de păstrare, ceea ce contravine în mod clar cerințelor prevăzute de legislația privind protecția datelor.
30. În baza celor expuse anterior, AEPD invită legiuitorul să precizeze ce tip de informații pot fi prelucrate în temeiul propunerii, să definească scopurile în care pot fi prelucrate datele cu caracter personal de către diversele entități în cauză și să stabilească o perioadă exactă, necesară și proporțională de păstrare a datelor în vederea prelucrării menționate.

⁽³⁰⁾ Articolul 6 alineatul (4) din propunere delegă Comisiei competența de a stabili detaliile și tipul rapoartelor pentru diferitele categorii de instrumente derivate, precizând că aceste rapoarte trebuie să conțină cel puțin: (a) părțile la contract și beneficiarul drepturilor și obligațiilor care decurg din contract, dacă acesta este diferit; și (b) principalele caracteristici ale contractului, precizându-se inclusiv tipul, activul suport, scadența și valoarea noțională.

⁽³¹⁾ A se vedea expunerea de motive, p. 11. Articolul 67 concretizează acest lucru, prevăzând că registrele centrale de tranzacții trebuie să pună informațiile necesare la dispoziția mai multor entități, respectiv AEVMP, autoritățile competente care supraveghează întreprinderile supuse obligației de raportare, autoritățile competente de supraveghere a contrapartidelor centrale și băncile centrale interesate din SEBC.

⁽³²⁾ A se vedea, de exemplu, avizul AEPD din 6 ianuarie 2010 privind propunerea pentru o directivă a Consiliului privind cooperarea administrativă în domeniul fiscal (JO C 101, 20.4.2010, p. 1).

⁽³³⁾ Articolul 20 alineatul (3) are următorul conținut: „Fără a aduce atingere cazurilor reglementate de dreptul penal, autoritățile competente, AEVMP, organismele sau persoanele fizice sau juridice, altele decât autoritățile competente, care primesc informații confidențiale în temeiul prezentului regulament le pot utiliza, în cazul autorităților competente, doar în executarea sarcinilor și pentru exercitarea funcțiilor prevăzute în prezentul regulament sau, în cazul celorlalte autorități, organisme sau persoane fizice sau juridice, în scopurile pentru care aceste informații le-au fost comunicate în cadrul procedurilor administrative sau judiciare legate în mod expres de exercitarea funcțiilor lor, sau în ambele situații. Dacă AEVMP, autoritatea competentă sau orice altă autoritate, organism sau persoană care comunică informația își exprimă consimțământul în acest sens, autoritatea care a primit informația o poate utiliza în alte scopuri.”

4.3. Inspecțiile la fața locului

31. Articolul 61 alineatul (2) litera (d) abilitază AEVMP să efectueze inspecții la fața locului, cu sau fără avertisment prealabil. Nu este clar dacă aceste inspecții s-ar limita la sediile comerciale ale registrelor centrale de tranzacții sau dacă s-ar aplica și spațiilor private sau proprietăților persoanelor fizice. Articolul 56 alineatul (1) litera (c), care permite Comisiei, la cererea AEVMP, să impună penalități cu titlu cominatoriu angajaților unui registru central de tranzacții sau altor persoane care au legătură cu acesta pentru a le obliga să se supună unei inspecții la fața locului dispuse de AEVMP în temeiul articolului 61 alineatul (2), poate sugera (neintenționat) contrariul.
32. Fără a dezvolta mai mult acest punct, AEPD recomandă limitarea competenței de efectuare a inspecțiilor la fața locului (și a competenței aferente de impunere a penalităților cu titlu cominatoriu în temeiul articolului 56) doar la sediile comerciale ale registrelor centrale de tranzacții și ale altor persoane *juridice* care au o legătură *substanțială și clară* cu acestea ⁽³⁴⁾. În cazul în care Comisia are într-adevăr în vedere permiterea inspecțiilor în spații necomerciale deținute de persoane fizice, acest lucru ar trebui precizat în mod clar și ar trebui prevăzute cerințe mai stringente pentru a se asigura respectarea principiilor necesității și proporționalității (în special prin indicarea situațiilor și a condițiilor în care se pot efectua astfel de inspecții).

4.4. Schimburile de date și principiul limitării scopului

33. Mai multe dispoziții din regulamentul propus permit schimburi vaste de date și informații între AEVMP, autoritățile competente din statele membre și autoritățile competente din țările terțe (a se vedea în special articolele 21, 23 și 62). Transferuri de date către țări terțe pot avea loc și atunci când o contrapartidă centrală sau un registru central de tranzacții recunoscut dintr-o țară terță prestează servicii unor entități recunoscute din Uniune. În măsura în care informațiile și datele transmise vizează persoane fizice identificate sau identificabile, se aplică articolele 7-9 din Regulamentul (CE) nr. 45/2001 și articolele 25 și 26 din Directiva 95/46/CE, în funcție de relevanță. Mai exact, transferuri către țări terțe pot avea loc numai atunci când în țările respective se asigură un nivel corespunzător de protecție sau când se aplică una din derogările relevante prevăzute de legislația privind protecția datelor. Din motive de claritate, în text ar trebui inclusă o trimitere explicită la Regulamentul (CE) nr. 45/2001 și la Directiva 95/46/CE, care să afirme că astfel de transferuri trebuie să respecte normele aplicabile prevăzute în regulamentul și respectiv în directivă.
34. Conform principiului limitării scopului ⁽³⁵⁾, AEPD mai recomandă și introducerea unor limite clare cu privire la

tipurile de informații personale care pot fi transmise, precum și definirea scopurilor în care se pot efectua schimburi de date cu caracter personal.

4.5. Răspundere și raportare

35. Articolul 68 din propunere cuprinde o serie de obligații de raportare ale Comisiei privind punerea în aplicare a diverselor elemente ale regulamentului propus. AEPD recomandă, de asemenea, introducerea obligației AEVMP de a raporta periodic cu privire la utilizarea competențelor sale de investigare și în special a competenței de a solicita înregistrări ale convorbirilor telefonice și ale schimburilor de date. Pe baza constatărilor din raport, Comisia ar trebui să poată face recomandări, inclusiv propuneri de revizuire a regulamentului, dacă este cazul.

5. CONCLUZII

36. Prezenta propunere abilitază AEVMP să „solicite înregistrări ale convorbirilor telefonice și ale schimburilor de date” pentru a-și îndeplini îndatoririle legate de supravegherea registrelor centrale de tranzacții. Pentru a fi considerată necesară și proporțională, competența de a solicita înregistrări ale convorbirilor telefonice și ale schimburilor de date ar trebui să se limiteze la ceea ce este adecvat pentru atingerea obiectivului urmărit și să nu depășească ceea ce este necesar pentru atingerea lui. În forma ei actuală, dispoziția pusă în discuție nu îndeplinește cerințele, fiind formulată într-un mod prea general. Mai exact, domeniul personal și material de aplicare al competenței respective, precum și situațiile și condițiile în care ea poate fi folosită, sunt insuficient precizate.
37. Observațiile formulate în prezentul aviz, deși se referă la propunerea privind instrumentele derivate extrabursiere, sunt relevante și pentru aplicarea legislației existente și pentru alte propuneri care urmează să fie adoptate sau ar putea fi adoptate în viitor și care ar cuprinde dispoziții echivalente. Acest lucru este valabil în special atunci când competența în cauză este acordată unei autorități a Uniunii Europene, ca în prezenta propunere, fără a face referire la condițiile specifice și la procedurile prevăzute în legislația internă (de exemplu, propunerea CRA).
38. Având în vedere cele menționate anterior, AEPD recomandă legiuitorului:
- să precizeze în mod clar categoriile de înregistrări ale convorbirilor telefonice și ale schimburilor de date pe care registrele centrale de tranzacții trebuie să le păstreze și/sau să le furnizeze autorităților competente. Aceste date trebuie să fie adecvate, relevante și să nu fie excesive în raport cu obiectivul pentru care sunt prelucrate;
 - să limiteze competența de a solicita registrelor centrale de tranzacții accesul la înregistrările convorbirilor telefonice și ale schimburilor de date;

⁽³⁴⁾ O precizare similară a fost introdusă în versiunea modificată a propunerii CRA votată de PE în decembrie 2010.

⁽³⁵⁾ A se vedea articolul 6 alineatul (1) litera (b) din Directiva 95/46/CE și articolul 4 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 45/2001.

- să precizeze în mod explicit faptul că este exclus accesul la convorbiri telefonice și schimburi de date direct de la companiile de telecomunicații;
 - să limiteze accesul la înregistrările convorbirilor telefonice și ale schimburilor de date la cazurile identificate și grave de nerespectare a regulamentului propus și la cazurile în care există o suspiciune rezonabilă (care ar trebui susținută cu dovezi inițiale concrete) privind comiterea unei încălcări;
 - să clarifice faptul că registrele centrale de tranzacții trebuie să furnizeze înregistrări ale convorbirilor telefonice și ale schimburilor de date numai atunci când acest lucru este solicitat printr-o decizie oficială care să precizeze, printre altele, dreptul destinatarului cererii de a se adresa Curții de Justiție pentru analizarea deciziei;
 - să solicite ca decizia să nu fie pusă în executare fără o autorizare judecătorească prealabilă din partea autorității judecătorești naționale a statului membru în cauză (cel puțin acolo unde legislația internă impune o astfel de autorizare);
 - să solicite Comisiei adoptarea unor măsuri de punere în aplicare care să stabilească în detaliu procedurile ce trebuie urmate, inclusiv măsurile adecvate de securitate și de protecție.
39. Cu privire la alte aspecte ale propunerii, AEPD ar dori să se refere la observațiile formulate în cadrul secțiunii 4 din prezentul avis. În special, AEPD recomandă legiuitorului:
- să includă o trimitere la Directiva 95/46/CE și la Regulamentul (CE) nr. 45/2001, cel puțin în cadrul considerentelor directivei propuse, de preferat și într-o dispoziție de fond, prin care să se afirme că dispozițiile regulamentului propus nu aduc atingere directivei și, respectiv, regulamentului;
 - să precizeze ce tip de informații cu caracter personal pot fi prelucrate în temeiul propunerii cu respectarea principiului necesității (îndeosebi în legătură cu articolele 6 și 67), să definească scopurile în care pot fi prelucrate date cu caracter personal de către autoritățile/entitățile vizate și să stabilească perioade exacte, necesare și proporționale de păstrare a datelor pentru prelucrarea menționată;
 - să limiteze competența de efectuare a inspecțiilor la fața locului în temeiul articolului 61 alineatul (2) litera (d) și competența de impunere a penalităților cu titlu cominatoriu în temeiul articolului 56 doar la registrele centrale de tranzacții și la alte persoane *juridice* care au o legătură clară și substanțială cu acestea;
 - să precizeze în mod explicit faptul că transferurile internaționale de date cu caracter personal trebuie să respecte normele relevante din Regulamentul (CE) nr. 45/2001 și din Directiva 95/46/CE, să introducă limite clare cu privire la tipurile de informații personale care pot fi transmise și să definească scopurile în care se pot efectua schimburi de date cu caracter personal.

Adoptat la Bruxelles, 19 aprilie 2011.

Giovanni BUTTARELLI

*Adjunct al Autorității Europene pentru Protecția
Datelor*

II

(Comunicări)

COMUNICĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI
ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

COMISIA EUROPEANĂ

**Comunicarea Comisiei privind autoritatea abilitată să elibereze certificate de autenticitate în temeiul
Regulamentului (CE) nr. 620/2009**

(2011/C 216/05)

Prin Regulamentul (CE) nr. 617/2009 al Consiliului din 13 iulie 2009, publicat în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* seria L nr. 182 din 15 iulie 2009, s-a deschis un contingent tarifar de import pentru carnea de vită și mânzat de calitate superioară.

Articolul 7 din Regulamentul (CE) nr. 620/2009 al Comisiei din 13 iulie 2009 precizează că punerea în liberă circulație a produselor importate în cadrul acestui contingent este condiționată de prezentarea unui certificat de autenticitate.

Următoarea autoritate este autorizată să elibereze certificate de autenticitate în temeiul regulamentului respectiv:

Ministry of Agriculture and Forestry
Pastoral House
25 The Terrace
Wellington
NEW ZEALAND

Adresa poștală:

Ministry of Agriculture and Forestry
PO Box 2526
Wellington 6140
NEW ZEALAND

Tel. +64 48940100

Fax +64 48940720

E-mail: nzfsa.info@maf.govt.nz

Internet: <http://www.maf.govt.nz>

Non-opoziție la o concentrare notificată
(Cazul COMP/M.6151 – PetroChina/INEOS/JV)

(Text cu relevanță pentru SEE)

(2011/C 216/06)

La data de 13 mai 2011, Comisia a decis să nu se opună concentrării notificate menționate mai sus și să o declare compatibilă cu piața comună. Prezenta decizie se bazează pe articolul 6 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 139/2004 al Consiliului. Textul integral al deciziei este disponibil doar în limba engleză și va fi făcut public după ce vor fi eliminate orice secrete de afaceri pe care le-ar putea conține. Va fi disponibil:

- pe site-ul internet al Direcției Generale Concurență din cadrul Comisiei, la secțiunea consacrată concentrărilor (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Acest site internet oferă diverse facilități care permit identificarea deciziilor de concentrare individuale, inclusiv întreprinderea, numărul cazului, data și indexurile sectoriale;
 - în format electronic, pe site-ul internet EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu/en/index.htm>) cu numărul de document 32011M6151. EUR-Lex permite accesul on-line la legislația europeană.
-

IV

(Informări)

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE
UNIUNII EUROPENE

PARLAMENTUL EUROPEAN

NORME DE REGLEMENTARE A ACCESULUI PUBLIC LA DOCUMENTELE PARLAMENTULUI
EUROPEANDecizia Biroului din 28 noiembrie 2001 ⁽¹⁾ ⁽²⁾ ⁽³⁾ ⁽⁴⁾

(2011/C 216/07)

BIROUL,

având în vedere articolul 15 alineatul (3) din TFUE,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei, în special articolele 11, 12 și 18,

având în vedere articolul 23 alineatele (2) și (12), articolul 103 alineatul (1) și articolul 104 din Regulamentul de procedură,

întrucât principiile generale care reglementează accesul la documente au fost stabilite, în conformitate cu articolul 15 alineatul (3) din TFUE, prin Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 din 30 mai 2001 al Parlamentului European și al Consiliului,

întrucât, în conformitate cu fostul articol 255 alineatul (3) din Tratatul CE și cu articolul 18 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001, Parlamentul European, prin decizia din 13 noiembrie 2001, a procedat la adaptarea Regulamentului său de procedură,

întrucât, în conformitate cu dispozițiile articolului 104 alineatele (2), (3) și (4) din Regulamentul de procedură al Parlamentului,

Biroul are sarcina de a stabili normele destinate întocmirii registrului de referință al documentelor și modalitățile de acces, precum și de a desemna organele responsabile cu tratarea cererilor de acces,

întrucât măsurile privind sistemul de taxe percepute pentru eliberarea documentelor trebuie să fie adaptat la prevederile articolului 10 din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 pentru a preciza costul suplimentar ce trebuie achitat de solicitanți atunci când este vorba de documente voluminoase,

întrucât regruparea măsurilor privind funcționarea registrului de documente al Parlamentului European într-o singură decizie pare a fi oportună în scopul facilitării transparenței în raporturile cu cetățenii,

întrucât Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 nu permite să se țină seama de calitatea solicitantului, iar deciziile adoptate în temeiul acestui regulament produc un efect „erga omnes”; or, deputații și personalul instituțiilor au drepturi privilegiate de acces recunoscute de Regulamentul de procedură al Parlamentului, de Regulamentul financiar, de Regulamentul (CE) nr. 45/2001 și de Statutul funcționarilor, la care pot recurge, în locul drepturilor prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 1049/2001,

întrucât Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 și prezenta decizie nu reglementează nici accesul și transmiterea de documente între instituții, acestea făcând obiectul acordurilor interinstituționale,

întrucât Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 se referă la accesul la documentele existente, iar cererile de informare trebuie tratate în temeiul altor dispoziții,

⁽¹⁾ JO C 374, 29.12.2001, p. 1.⁽²⁾ Consolidată de către Birou la 3 mai 2004.⁽³⁾ Modificată de către Birou la 26 septembrie 2005 și publicată în JO C 289, 22.11.2005, p. 6.⁽⁴⁾ Modificată de către Birou la 22 iunie 2011 și publicată în JO C 216, 22.7.2011, p. 19.

întrucât Biroul, prin Decizia sa din 8 martie 2010, a adoptat o nouă listă de categorii de documente ale Parlamentului European accesibile în mod direct,

întrucât este recomandabil să se aducă modificări tehnice pe baza experienței dobândite în ultimii ani în cadrul instituției și dezvoltării site-ului internet al Parlamentului,

DECIDE:

TITLUL I

REGISTRUL ELECTRONIC DE REFERINȚĂ (RER)

Articolul 1

Întocmirea

(1) Registrul electronic de referință (RER) a fost întocmit pentru documentele Parlamentului European.

(2) Registrul de referință astfel creat include referințele documentelor întocmite sau primite de instituție (sub rezerva condițiilor de la alineatul următor) cu începere de la data punerii în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1049/2001 ⁽¹⁾.

(3) În temeiul articolului 10 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001, nu este necesară punerea la dispoziție în RER a documentelor primite de Parlamentul European din partea altor instituții și deja ușor accesibile în registrul electronic al instituției în cauză. RER pune la dispoziție o legătură electronică la registrul instituției care are calitatea de autor.

(4) Aceste referințe constituie „actul de identitate al documentului”, care cuprinde nu numai datele prevăzute la articolul 11 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001, ci și, în măsura posibilului, datele care permit identificarea autorității care are calitatea de autor al fiecărui document, limbile disponibile, statutul documentului, categoria documentului și locul în care este stocat documentul.

Articolul 2

Obiective

RER este structurat, astfel încât să permită:

— identificarea documentelor printr-un sistem de referință uniform;

— accesul direct la documente, în special la cele legislative;

— informarea, în cazul în care documentele nu sunt direct accesibile pe cale electronică în temeiul articolelor 4 și 9 din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001.

Articolul 3

Funcționarea

Unitatea pentru transparență și accesul public la documente și relațiile cu reprezentanții grupurilor de interese (denumită în continuare „serviciul competent”) este responsabilă cu:

— controlul înregistrării în RER a documentelor întocmite sau primite de Parlamentul European;

— primirea și tratarea cererilor de acces în formă scrisă sau electronică în termen de 15 zile lucrătoare, cu posibilitate de prelungire a termenului;

— transmiterea unei confirmări de primire;

— asistența acordată solicitanților în vederea precizării conținutului cererilor lor și punerea de acord cu solicitanții în cazul solicitărilor de documente foarte lungi sau complexe;

— facilitarea accesului solicitanților la documentele deja publicate;

— coordonarea privind răspunsul cu serviciul care are calitatea de autor sau serviciul care deține documentul sau cu persoana abilitată, în cazul în care cererea se referă la un document care nu figurează în registru sau atunci când ea privește un document supus restricțiilor prevăzute la articolele 4 și 9 din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001;

— consultarea terților în conformitate cu articolul 4 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001.

Articolul 4

Înscrierea documentelor în RER

(1) Referințele documentelor sunt înscrise în RER conform instrucțiunilor adoptate de Secretarul General, care asigură o trasabilitate maximă a documentelor. Înscrierea în RER a documentelor se va extinde treptat. Categoriile de documente înscrise vor fi afișate pe prima pagină a RER de pe site-ul Europarl.

(2) În această privință, responsabilitatea înscrierii în RER a documentelor Parlamentului European, astfel cum sunt definite la articolul 104 alineatul (2) din Regulamentul său de procedură, îi revine organului sau serviciului care are calitatea de autor al acestora.

⁽¹⁾ Și anume, 3 decembrie 2001.

(3) Documentele întocmite în cadrul procedurii legislative sau al activității parlamentare sunt înscrise în RER de îndată ce se depun sau devin publice.

(4) Celelalte documente care sunt de competența serviciilor administrative ale Secretariatului General al Parlamentului European sunt înscrise în RER, în măsura posibilului, conform instrucțiunilor Secretarului General.

(5) Referințele documentelor terților, în sensul articolului 3 din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001, sunt înscrise în RER de serviciul destinat al documentelor.

Articolul 5

Documente accesibile în mod direct

(1) Toate documentele întocmite sau primite de Parlamentul European în cadrul procedurii legislative trebuie să fie accesibile cetățenilor în format electronic, sub rezerva restricțiilor prevăzute la articolele 4 și 9 din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001.

(2) Parlamentul European va pune la dispoziția publicului toate documentele legislative în sensul articolului 12 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 pe cale electronică, prin intermediul RER sau al site-ului internet Europarl.

(3) Categoriile de documente direct accesibile sunt enumerate într-o listă adoptată de Birou și publicată pe site-ul internet Europarl. Această listă nu limitează dreptul de acces la documentele care nu fac parte din categoriile enumerate, care pot deveni accesibile la rândul lor printr-o cerere scrisă.

Articolul 6

Documente accesibile la cerere

(1) Documentele întocmite sau primite de Parlamentul European în afara procedurii legislative sunt, în măsura posibilului, direct accesibile cetățenilor prin intermediul RER, sub rezerva restricțiilor prevăzute la articolele 4 și 9 din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001.

(2) Atunci când înscrierea unui document în RER nu permite accesul direct la textul integral, fie pentru că documentul nu este disponibil în format electronic, fie pentru că se aplică excepțiile prevăzute la articolele 4 și 9 din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001, solicitantul poate cere accesul la document în scris sau utilizând formularul electronic disponibil pe site-ul RER de pe Europarl.

(3) Documentele întocmite sau primite de Parlamentul European înainte de intrarea în vigoare a Regulamentului (CE) nr. 1049/2001 și care, în consecință, nu sunt înscrise în RER sunt accesibile în urma depunerii unei cereri scrise sau electronice sub rezerva restricțiilor prevăzute la articolele 4 și 9 din regulamentul indicat mai sus.

(4) Parlamentul va oferi cetățenilor asistență online privind modalitățile de depunere a cererilor de acces la documente.

TITLUL II

CEREREA INIȚIALĂ

Articolul 7

Cereri care intră sub incidența prezentelor norme

Prezentele norme se aplică oricărei cereri de acces la un document al Parlamentului European adresată utilizând formularul pus la dispoziție pe site-ul RER sau care face referire expresă la dreptul de acces la documente, astfel cum este definit în Regulamentul (CE) nr. 1049/2001. Cu toate acestea, prezentele norme nu se aplică cererilor care se bazează pe un drept de acces special, astfel cum este prevăzut în special în Regulamentul de procedură al Parlamentului, în Regulamentul financiar, în Regulamentul (CE) nr. 45/2001 privind protecția datelor cu caracter personal și în Statutul funcționarilor.

Articolul 8

Depunerea cererii de acces

(1) Cererea de acces la un document al Parlamentului European poate fi adresată în scris, prin fax sau pe cale electronică, în una dintre limbile enumerate la articolul 342 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

(2) Cererile în format electronic sunt depuse, pe cât posibil, cu ajutorul formularului electronic disponibil pe site-ul RER și al sistemului online de asistență prevăzut pentru facilitarea depunerii unei astfel de cereri.

(3) Cererea trebuie să fie formulată suficient de exact și să cuprindă, în special, elementele care permit identificarea documentelor solicitate, precum și numele și adresa solicitantului.

(4) În cazul în care o cerere nu este suficient de precisă, instituția, în temeiul articolului 6 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001, invită solicitantul să o clarifice, ajutându-l în acest scop.

Articolul 9

Tratarea cererii inițiale

(1) Orice cerere de acces la un document aflat în posesia Parlamentului European este distribuită, în chiar ziua înregistrării sale, serviciului competent, care va trebui să-i confirme primirea, să formuleze un răspuns și să furnizeze documentul în termenul prevăzut.

(2) Atunci când cererea se referă la un document întocmit de Parlamentul European în cazul căruia se aplică una dintre excepțiile prevăzute la articolul 4 din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 sau în cazul în care documentul solicitat trebuie identificat și localizat, serviciul competent se adresează serviciului sau organului care are calitatea de autor al documentului, care propune cursul care trebuie dat cererii în termen de cinci zile lucrătoare.

Articolul 10

Consultarea terților

(1) În cazul în care cererea privește documente ale terților, serviciul competent, după caz în cooperare cu serviciul în posesia căruia se află documentele solicitate, verifică aplicabilitatea excepțiilor prevăzute la articolele 4 și 9 din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001.

(2) Dacă, în cursul acestei analize, se ajunge la concluzia că accesul la documentele solicitate trebuie refuzat în virtutea uneia dintre excepțiile prevăzute la articolul 4 din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001, răspunsul negativ este transmis solicitantului fără consultarea terților care au calitatea de autori ai documentelor.

(3) Serviciul competent dă curs favorabil cererii fără consultarea terților care au calitatea de autori ai documentelor atunci când:

— documentul solicitat a fost deja făcut public de autorul său în temeiul dispozițiilor din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 sau al unor dispoziții similare;

— publicarea, eventual parțială, a conținutului său nu aduce atingere în mod evident unuia dintre interesele menționate la articolele 4 și 9 din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001.

(4) În toate celelalte cazuri, terții sunt consultați și li se acordă un termen de cinci zile lucrătoare pentru a se exprima

și a stabili dacă se aplică vreuna dintre excepțiile prevăzute la articolele 4 sau 9 din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001.

(5) În absența unui răspuns în termenul stabilit sau atunci când terțul nu poate fi găsit sau identificat, Parlamentul European ia o decizie în conformitate cu regimul de excepții de la articolul 4 din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001, ținând seama de interesele legitime ale terților pe baza elementelor de care dispune.

Articolul 11

Termenul de răspuns

(1) În cazul în care se acordă accesul, serviciul competent furnizează documentele solicitate în termen de 15 zile lucrătoare de la înregistrarea cererii.

(2) Dacă Parlamentul European nu este în măsură să permită accesul la documentele solicitate, aceasta comunică în scris solicitantului motivele refuzului său, total sau parțial, informându-l cu privire la dreptul de a depune o cerere de confirmare.

(3) În acest caz, solicitantul dispune de un termen de 15 zile lucrătoare de la primirea răspunsului pentru a depune o cerere de confirmare.

(4) În mod excepțional, în cazul în care cererea se referă la un document foarte lung sau la un număr mare de documente, termenul prevăzut la alineatul (1) al prezentului articol poate fi prelungit cu 15 zile lucrătoare, cu condiția informării prealabile a solicitantului și a unei motivări amănunțite.

(5) În lipsa unui răspuns din partea instituției în termenul prevăzut, solicitantul poate depune o cerere de confirmare.

Articolul 12

Autoritatea competentă

(1) Cererile inițiale adresate Parlamentului European sunt tratate de către Secretarul General sub autoritatea vicepreședintelui responsabil cu supravegherea modului în care se tratează cererile de acces la documente, în conformitate cu dispozițiile articolului 104 alineatele (4) și (6) din Regulamentul de procedură.

(2) Răspunsurile pozitive la cererile inițiale sunt transmise solicitantului de către Secretarul General sau de serviciul competent sub autoritatea Secretariatului General.

(3) Decizia de a respinge o cerere inițială, corespunzător motivată, este luată de Secretarul General, la propunerea serviciului competent și după consultarea autorului documentului. Toate deciziile de respingere se transmit, spre informare, vicepreședintelui responsabil.

(4) Secretarul General sau serviciul competent pot sesiza, în orice moment, Serviciul juridic și/sau responsabilul cu protecția datelor cu privire la cursul care trebuie dat cererii de acces.

TITLUL III

CEREREA DE CONFIRMARE

Articolul 13

Depunere

(1) Cererea de confirmare trebuie să fie adresată în termen de 15 zile lucrătoare, fie cu începere de la data primirii răspunsului prin care se refuză total sau parțial accesul la documentul solicitat, fie, în lipsa oricărui răspuns la cererea inițială, după expirarea termenului de răspuns.

(2) Cererea de confirmare trebuie să respecte cerințele formale stipulate la articolul 8 din prezenta decizie pentru cererea inițială.

Articolul 14

Tratare și consultări

(1) Cererile de confirmare se înregistrează și se asigură eventualele consultări, potrivit modalităților prevăzute la articolele 9 și 10 din prezenta decizie.

(2) Parlamentul European, în termen de 15 zile lucrătoare de la înregistrarea cererii, acordă accesul la document sau comunică în scris sau pe cale electronică motivele refuzului său parțial sau total.

(3) În mod excepțional, în cazul în care cererea se referă la un document foarte lung sau la un număr mare de documente, termenul prevăzut la alineatul precedent poate fi prelungit cu 15 zile lucrătoare, cu condiția informării prealabile a solicitantului și a unei motivări amănunțite.

Articolul 15

Autoritatea competentă

(1) Răspunsul la cererile de confirmare ține de competența Biroului Parlamentului European. Vicepreședintele responsabil cu tratarea cererilor de acces la documente hotărâște cu privire la cererile de confirmare în numele Biroului și sub autoritatea acestuia.

(2) Vicepreședintele este obligat să informeze Biroul cu privire la decizia sa în cadrul primei sale reuniuni de după luarea deciziei și să o comunice solicitantului. Dacă consideră necesar, în termenul prescris, vicepreședintele poate sesiza Biroul cu privire la propunerea de decizie, în special atunci când răspunsul ar ridica întrebări de principiu cu privire la politica de transparență a Parlamentului European. În răspunsul dat solicitantului, vicepreședintele trebuie să țină cont de decizia Biroului.

(3) Vicepreședintele și Biroul decid pe baza propunerii elaborate de serviciul competent, cu împuternicire din partea Secretarului General. Acest serviciu este abilitat să solicite avizul responsabilului cu protecția datelor, care își prezintă avizul în termen de trei zile lucrătoare.

(4) Propunerea de răspuns poate face obiectul unui analize prealabile efectuate de Serviciul juridic, care își prezintă avizul în termen de trei zile lucrătoare.

Articolul 16

Căi de atac

(1) În cazul în care Parlamentul European refuză, total sau parțial, accesul solicitat, instituția informează solicitantul cu privire la căile de atac de care dispune, și anume intentarea unei acțiuni în justiție împotriva instituției sau depunerea unei plângeri la Ombudsman, în condițiile prevăzute la articolele 263 și 228 din TFUE.

(2) Lipsa unui răspuns în termenul prevăzut se consideră drept răspuns negativ și abilitază solicitantul să intenteze o acțiune în justiție sau să depună o plângere în condițiile menționate la alineatul precedent.

TITLUL IV

ÎNSCRIEREA ÎN RER ȘI ACCESUL LA DOCUMENTE SENSIBILE

Articolul 17

Înscrierea documentelor sensibile în RER

(1) Documentele sensibile în sensul articolului 9 din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 se înscriu în RER dacă autoritatea de origine își dă acordul. Intră în responsabilitatea persoanelor sau organelor Parlamentului European care primesc documentul sensibil din partea unui terț să precizeze referințele care pot figura în RER. Aceste persoane sau organe sunt consiliate de vicepreședintele responsabil cu tratarea cererilor de acces la documente, de Secretarul General sau, dacă este cazul, de președintele comisiei parlamentare vizate.

(2) Orice document întocmit de Parlamentul European care face referire la un document sensibil va fi înscris în RER numai cu autorizația vicepreședintelui responsabil de tratarea cererilor de acces. Referințele atribuite unor astfel de documente se stabilesc în aceleași condiții ca cele prevăzute la alineatul precedent.

Articolul 18

Tratarea cererii de acces

Secretarul General transmite cererea de acces la un document sensibil vicepreședintelui responsabil cu tratarea cererilor de acces la documente, căruia îi revine responsabilitatea să ofere un răspuns la o cerere inițială. Responsabilitatea de a răspunde unei cereri de confirmare aparține Biroului, care poate delega această sarcină președintelui. Vicepreședintele responsabil și Biroul sau președintele sunt consiliați de Secretarul General sau, după caz, de președintele comisiei parlamentare vizate. Condițiile de înregistrare și termenele sunt aceleași ca și pentru celelalte cereri de acces.

Articolul 19

Persoane abilitate

Persoanele abilitate să ia cunoștință de documente atunci când se tratează cererile de acces la documentele sensibile sunt: președintele Parlamentului European, vicepreședintele responsabil cu tratarea cererilor de acces la documente, președintele comisiei parlamentare direct vizate, Secretarul General și personalul serviciului competent abilitat în mod corespunzător, cu excepția cazurilor în care acordurile încheiate cu celelalte instituții prevăd o abilitare specială.

Articolul 20

Protecția documentelor sensibile

Documentele sensibile sunt supuse unor norme stricte de securitate, de natură să garanteze tratarea confidențială în interiorul instituției. În acest sens, respectivele norme vor ține cont de acordurile interinstituționale.

TITLUL V

ELIBERAREA DOCUMENTELOR

Articolul 21

Costul răspunsului

(1) În completarea articolului 10 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001, dacă volumul documentelor solicitate depășește douăzeci de pagini, se pot percepe solicitantului o taxă de 0,10 euro pe pagină plus cheltuieli de expediție. Cheltuielile aferente altor suporturi vor fi hotărâte de la caz la caz fără ca acestea să depășească o sumă rezonabilă.

(2) Documentele publicate nu intră sub incidența prezentei decizii și continuă să facă obiectul propriului lor sistem de prețuri.

TITLUL VI

APLICARE

Articolul 22

Aplicarea

Prezenta decizie se aplică cu respectarea dispozițiilor Regulamentului (CE) nr. 1049/2001 și a dispozițiilor Regulamentului de procedură al Parlamentului European, fără a aduce atingere acestora.

Articolul 23

Reexaminarea

Prezenta decizie va face obiectul unei noi examinări cel puțin de fiecare dată când Regulamentului (CE) nr. 1049/2001 va face obiectul unei revizui.

Articolul 24

Intrarea în vigoare

Prezenta decizie intră în vigoare la data publicării sale în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Și anume, la 29 decembrie 2001, la 22 noiembrie 2005, precum și la 22 iulie 2011.

COMISIA EUROPEANĂ

Rata de schimb a monedei euro ⁽¹⁾

21 iulie 2011

(2011/C 216/08)

1 euro =

Moneda	Rata de schimb	Moneda	Rata de schimb		
USD	dolar american	1,4222	AUD	dolar australian	1,3246
JPY	yen japonez	112,09	CAD	dolar canadian	1,3447
DKK	coroana daneză	7,4542	HKD	dolar Hong Kong	11,0832
GBP	lira sterlină	0,87870	NZD	dolar neozeelandez	1,6579
SEK	coroana suedeză	9,1008	SGD	dolar Singapore	1,7237
CHF	franc elvețian	1,1690	KRW	won sud-coreean	1 500,67
ISK	coroana islandeză		ZAR	rand sud-african	9,7335
NOK	coroana norvegiană	7,7750	CNY	yuan renminbi chinezesc	9,1817
BGN	leva bulgărească	1,9558	HRK	kuna croată	7,4552
CZK	coroana cehă	24,411	IDR	rupia indoneziană	12 154,10
HUF	forint maghiar	267,93	MYR	ringgit Malaiezia	4,2638
LTL	litas lituanian	3,4528	PHP	peso Filipine	60,641
LVL	lats leton	0,7094	RUB	rubla rusească	39,7000
PLN	zlot polonez	3,9955	THB	baht thailandez	42,538
RON	leu românesc nou	4,2560	BRL	real brazilian	2,2188
TRY	lira turcească	2,3793	MXN	peso mexican	16,5622
			INR	rupie indiană	63,2950

(1) Sursă: rata de schimb de referință publicată de către Banca Centrală Europeană.

INFORMĂRI PROVENIND DE LA STATELE MEMBRE

Actualizare a listei permiselor de ședere menționate la articolul 2 alineatul (15) din Regulamentul (CE) nr. 562/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 martie 2006 de instituire a unui Cod comunitar privind regimul de trecere a frontierelor de către persoane (Codul frontierelor Schengen) (JO C 247, 13.10.2006, p. 1; JO C 153, 6.7.2007, p. 5; JO C 192, 18.8.2007, p. 11; JO C 271, 14.11.2007, p. 14; JO C 57, 1.3.2008, p. 31; JO C 134, 31.5.2008, p. 14; JO C 207, 14.8.2008, p. 12; JO C 331, 21.12.2008, p. 13; JO C 3, 8.1.2009, p. 5; JO C 64, 19.3.2009, p. 15; JO C 198, 22.8.2009, p. 9; JO C 239, 6.10.2009, p. 2; JO C 298, 8.12.2009, p. 15; JO C 308, 18.12.2009, p. 20; JO C 35, 12.2.2010, p. 5; JO C 82, 30.3.2010, p. 26; JO C 103, 22.4.2010, p. 8; JO C 108, 7.4.2011, p. 6; JO C 157, 27.5.2011, p. 5; JO C 201, 8.7.2011, p. 1)

(2011/C 216/09)

Publicarea listei permiselor de ședere menționate la articolul 2 alineatul (15) din Regulamentul (CE) nr. 562/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 martie 2006 de instituire a unui Cod comunitar privind regimul de trecere a frontierelor de către persoane (Codul frontierelor Schengen) are la bază informațiile comunicate Comisiei de către statele membre în conformitate cu articolul 34 din Codul frontierelor Schengen.

În afară de publicarea în Jurnalul Oficial, o actualizare lunară este disponibilă pe site-ul Direcției Generale Afaceri Interne.

ITALIA

Înlocuirea listei publicate în JO C 201, 8.7.2011

1. Permise de ședere eliberate conform modelului uniform

- Permis de ședere temporară – valabil de la 3 luni la maximum 3 ani. Se eliberează din următoarele motive:
 - Affidamento (Eliberat unui copil străin care temporar nu dispune de un mediu familial corespunzător)
 - Motivi umanitari (della durata superiore ai tre mesi) [Motive umanitare] (a căror durată este mai mare de trei luni]
 - Motivi religiosi (Motive religioase)
 - Studio (Motive de studiu)
 - Missione (Eliberat străinilor care au intrat pe teritoriul italian cu o viză „Misiune” în scopul unei șederi temporare)
 - Asilo politico (Azil politic)
 - Apolidia (Pentru apatrizi)
 - Tirocinio formazione professionale (Formare profesională pentru ucenici)
 - Riacquisto cittadinanza italiana (eliberat unui străin care așteaptă să primească sau să i se recunoască cetățenia italiană)
 - Ricerca scientifica (Cercetare științifică)
 - Attesa occupazione (Până la ocuparea unui loc de muncă)

- Lavoro autonomo (Activitate independentă)
 - Lavoro subordinato (Ocuparea unui loc de muncă)
 - Lavoro subordinato stagionale (Ocuparea unui loc de muncă sezonieră)
 - Famiglia (Membro de familie)
 - Famiglia minore 14-18 (Permis de ședere pentru membrii de familie copii cu vârsta între 14-18 ani)
 - Volontariato (Voluntariat)
 - Protezione sussidiaria (permesso di soggiorno rilasciato ai sensi del D.L. n. 251 del 19 november 2007 in recepimento della Direttiva n. 83/2004/CE) [Protecție subsidiară (permis de ședere eliberat în conformitate cu Decretul nr. 251 din 19 noiembrie 2007 de transpunere a Directivei nr. 83/2004/CE)]
 - Permesso di soggiorno CE per lungo soggiornanti con una validità permanente (Permis CE de ședere pe termen lung, cu valabilitate permanentă)
2. Toate celelalte documente eliberate resortisanților țărilor terțe care au o valoare echivalentă cu cea a unui permis de ședere
- Validitatea permiselor de ședere eliberate în format de hârtie (conform legislației naționale) poate varia, de la mai puțin de 3 luni până când este nevoie.
- Carta di soggiorno con validità permanente e rilasciata prima dell'entrata in vigore del decreto legislativo 8 gennaio 2007, n. 3 che attua la direttiva 2003/109/CE per i soggiornanti di lungo periodo, equiparata dal decreto legislativo al permesso di soggiorno CE per i soggiornanti di lungo periodo (Cartea de ședere cu valabilitate permanentă eliberată înainte de intrarea în vigoare a Decretului legislativ nr. 3 din 8 ianuarie 2007 este în conformitate cu Directiva 2003/109/CE și, prin decretul legislativ, are aceeași valoare ca și un permis de ședere pentru rezidenții CE pe termen lung)
 - Carta di soggiorno per familiari di cittadini dell'UE che sono i cittadini di paesi terzi con validità fino a cinque anni (Carte de ședere pentru membrii de familie ai unui cetățean UE care sunt resortisanți ai țărilor terțe – valabilitate de cel mult cinci ani)
 - Carta d'identità M.A.E. (Carte de identitate eliberată de Ministerul Afacerilor Externe):
 - Mod. 1 (blu) Corpo diplomatico accreditato e consorti titolari di passaporto diplomatico [Model 1 (albastru) Membru acreditat al corpului diplomatic și soțul/soția acestuia, titular(ă) a(l) unui pașaport diplomatic]
 - Mod. 2 (verde) Corpo consolare titolare di passaporto diplomatico [Model 2 (verde) Membri ai corpului consular, titulari ai unui pașaport diplomatic]
 - Mod. 3 (Orange) Funzionari II FAO titolari di passaporto diplomatico, di servizio o ordinario [Model 3 (portocaliu) Funcționari FAO de categoria II, titulari ai unui pașaport diplomatic, de serviciu sau simplu]
 - Mod. 4 (Orange) Impiegati tecnico-amministrativi presso Rappresentanze diplomatiche titolari di passaporto di servizio [Model 4 (portocaliu) Personal tehnic și administrativ al reprezentanțelor diplomatice, titular al unui pașaport de serviciu]
 - Mod. 5 (Orange) Impiegati consolari titolari di passaporto di servizio [Model 5 (portocaliu) Personal consular, titular al unui pașaport de serviciu]

- Mod. 7 (grigio) Personale di servizio presso Rappresentanze diplomatiche titolare di passaporto di servizio [Model 7 (gri) Personal de serviciu al reprezentanțelor diplomatice, titular al unui pașaport de serviciu]
 - Mod. 8 (grigio) Personale di servizio presso Rappresentanze Consolari titolare di passaporto di servizio [Model 8 (gri) Personal de serviciu al reprezentanțelor consulare, titular al unui pașaport de serviciu]
 - Mod. 11 (beige) Funzionari delle Organizzazioni internazionali, Consoli Onorari, impiegati locali, personale di servizio assunto all'estero e venuto al seguito, familiari Corpo Diplomatico e Organizzazioni Internazionali titolari di passaporto ordinario [Model 11 (bej) Funcționari din cadrul organizațiilor internaționale, consuli onorifici, angajați locali, personal de serviciu recrutat în străinătate care și-a urmat angajatorul, familii ale membrilor corpului diplomatic și din cadrul organizațiilor internaționale, titulari ai unui pașaport simplu]
- NB: Modelele 6 (portocaliu) și 9 (verde) destinate personalului organizațiilor internaționale care nu beneficiază de imunitate și, respectiv, consulilor onorifici străini nu se mai eliberează și au fost înlocuite cu modelul 11. Cu toate acestea, aceste documente rămân valabile până la data expirării menționată pe acestea.
- Pe spatele cărților de identitate se adaugă următoarele: prezenta carte de identitate scutește titularul de obligația de a deține un permis de ședere și, împreună cu un document valabil de călătorie, îi dă titularului dreptul să intre pe teritoriul oricărui stat Schengen.
- Lista persoanelor care participă la o excursie școlară pe teritoriul Uniunii Europene.
-

Informații comunicate de statele membre privind ajutoarele de stat acordate în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1857/2006 al Comisiei privind aplicarea articolelor 87 și 88 din tratat ajutoarelor de stat pentru întreprinderile mici și mijlocii care își desfășoară activitatea în domeniul producției de produse agricole și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 70/2001

(2011/C 216/10)

Ajutor nr.: SA.33161 (11/XA)

Waterschap De Dommel
Bosscheweg 56
Postbus 10001
5280 DA Boxtel
NEDERLAND

Stat membru: Țările de Jos

Regiune: Noord-Brabant

Denumirea sistemului de ajutoare sau denumirea întreprinderii care beneficiază de ajutorul individual: Subsidieverlening project „Fosfaat, natuur en landbouw”

Adresa web:

<http://www.brabant.nl/politiek-en-bestuur/gedeputeerde-staten/bestuursinformatie/bekendmakingen/water/bekendmaking-subsidieverlening-zlto-de-hilver.aspx>

Temei legal:

— Algemene wet bestuursrecht

Alte informații: —

— Subsidieverordening inrichting landelijk gebied 2007 (provincie Noord-Brabant)

— Tijdelijke subsidieregeling inrichting landelijk gebied

— Beschikking betreffende de toekenning van een subsidie voor het project „Fosfaat, natuur en landbouw”

Ajutor nr.: SA.33263 (11/XA)

Stat membru: Italia

Cheltuielile anuale prevăzute în cadrul sistemului de ajutoare sau valoarea totală a ajutorului individual acordat întreprinderii: Valoarea totală a ajutorului ad hoc acordat întreprinderii: 0,09 EUR (în milioane)

Regiune: Lazio

Denumirea sistemului de ajutoare sau denumirea întreprinderii care beneficiază de ajutorul individual: Intervento contributivo regionale riferito a estirpazioni o capitozzature di piante di actinidia colpite da cancro batterico causato da «Pseudomonas syringae pv. actinidiae».

Valoarea maximă a ajutorului: 100 %

Data punerii în aplicare: —

Temei legal:

Durata sistemului de ajutoare sau a ajutorului individual: Până la 31 decembrie 2013

L.R. 16 marzo 2011, n. 2 «Misure di intervento a favore delle piccole e medie imprese agricole per la prevenzione ed eradicazione di fitopatie e infestazioni parassitarie».

Obiectivul ajutorului: Asistență tehnică [articolul 15 din Regulamentul (CE) nr. 1857/2006]

DGR del 24 giugno 2011 n. 301, «L.R. 16 marzo 2011, n. 2 “Misure di intervento a favore delle piccole e medie imprese agricole per la prevenzione ed eradicazione di fitopatie e infestazioni parassitarie”. Programma regionale di intervento contributivo riferito a estirpazioni o capitozzature di piante di actinidia ...»

Sectorul (sectoarele) în cauză: Creșterea animalelor

Denumirea și adresa autorității care acordă ajutorul:

Provincie Noord-Brabant
Brabantlaan 1
Postbus 90151
5200 MC 's-Hertogenbosch
NEDERLAND

Cheltuielile anuale prevăzute în cadrul sistemului de ajutoare sau valoarea totală a ajutorului individual acordat întreprinderii: Valoarea anuală totală a bugetului previzionat în temeiul schemei de ajutor: 1 EUR (în milioane)

Valoarea maximă a ajutorului: 100 %

Data punerii în aplicare: —

Durata sistemului de ajutoare sau a ajutorului individual:
21 iulie 2011-30 iunie 2013

Obiectivul ajutorului: Bolile plantelor – infestările parazitare
[articolul 10 din Regulamentul (CE) nr. 1857/2006]

Sectorul (sectoarele) în cauză: Agricultură, vânătoare și
servicii anexe

Denumirea și adresa autorității care acordă ajutorul:

Regione Lazio

Dipartimento Istituzionale e Territorio
Direzione regionale Agricoltura
Via C. Colombo 212
00147 Roma RM
ITALIA

Adresa web:

<http://www.agricoltura.regione.lazio.it>

Alte informații: —

Comunicarea Comisiei în temeiul articolului 16 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 1008/2008 al Parlamentului European și al Consiliului privind normele comune pentru operarea serviciilor aeriene în Comunitate

Obligații de serviciu public privind servicii aeriene regulate

(Text cu relevanță pentru SEE)

(2011/C 216/11)

Stat membru	Franța
Ruta vizată	Le Havre–Lyon (Saint-Exupéry)
Data intrării în vigoare a obligațiilor de serviciu public	Ziua următoare datei publicării prezentului aviz
Adresa de la care se pot obține textul, precum și toate informațiile și/sau documentele pertinente referitoare la obligația de serviciu public	<p>Arrêté du 14 juin 2011 modifiant l'arrêté du 4 juin 2009 relatif à l'imposition d'obligations de service public sur les services aériens réguliers entre Le Havre et Lyon (Saint-Exupéry) [Decretul din 14 iunie 2011 de modificare a Decretului din 4 iunie 2009 privind impunerea obligațiilor de serviciu public cu privire la serviciile aeriene regulate pe ruta Le Havre–Lyon (Saint-Exupéry)]</p> <p>NOR: DEVA1115672A</p> <p>http://www.legifrance.gouv.fr/initRechTexte.do</p> <p>Pentru informații suplimentare:</p> <p>Direction générale de l'aviation civile DTA/SDT/T2 50 rue Henry Farman 75720 Paris Cedex 15 FRANCE</p> <p>Tel. +33 158094321 E-mail: osp-compagnies.dta@aviation-civile.gouv.fr</p>

V

(Anunțuri)

PROCEDURI REFERITOARE LA PUNEREA ÎN APLICARE A POLITICII ÎN
DOMENIUL CONCURENȚEI

COMISIA EUROPEANĂ

Notificare prealabilă a unei concentrări

(Cazul COMP/M.6313 – Ashland/International Specialty Products)

(Text cu relevanță pentru SEE)

(2011/C 216/12)

1. La data de 14 iulie 2011, Comisia a primit o notificare a unei concentrări propuse în temeiul articolului 4 din Regulamentul (CE) nr. 139/2004 al Consiliului ⁽¹⁾, prin care întreprinderea Ashland Inc („Ashland”, Regatul Unit) dobândește, în sensul articolului 3 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul privind concentrările economice, controlul asupra întregii întreprinderi Specialty Products Inc („ISP”, Statele Unite), prin achiziționare de acțiuni.
2. Activitățile economice ale întreprinderilor respective sunt:
 - în cazul întreprinderii Ashland: producția și furnizarea de polimeri compuși, adezivi, sisteme de tratare a apelor, eteri de celuloză, lubrifianți și produse chimice pentru automobile; și;
 - în cazul întreprinderii ISP: producția și furnizarea de produse chimice de specialitate pentru piețele consumatorilor și industriale, inclusiv în domeniul produselor de îngrijire personală, produselor farmaceutice și nutriționale, băuturilor, produselor de întreținere a locuinței, produselor de acoperire și adezivilor, energiei, agriculturii, materialelor plastice și pneurilor.
3. În urma unei examinări prealabile, Comisia constată că tranzacția notificată ar putea intra sub incidența Regulamentului (CE) privind concentrările economice. Cu toate acestea nu se ia o decizie finală în această privință.
4. Comisia invită părțile terțe interesate să îi prezinte eventualele observații cu privire la operațiunea propusă.

Observațiile trebuie primite de către Comisie în termen de cel mult 10 zile de la data publicării prezentei. Observațiile pot fi trimise Comisiei prin fax (+32 22964301), prin e-mail la adresa COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu sau prin poștă, cu numărul de referință COMP/M.6313 – Ashland/International Specialty Products, la următoarea adresă:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
J-70
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

(1) JO L 24, 29.1.2004, p. 1 [„Regulamentul (CE) privind concentrările economice”].

Notificare prealabilă a unei concentrări
(Cazul COMP/M.6276 – AIF VII Euro Holdings/Ascometal)
Caz care poate face obiectul procedurii simplificate
(Text cu relevanță pentru SEE)
(2011/C 216/13)

1. La data de 15 iulie 2011, Comisia a primit o notificare a unei concentrări propuse în temeiul articolului 4 din Regulamentul (CE) nr. 139/2004 al Consiliului ⁽¹⁾, prin care întreprinderile AIF VII Euro Holdings, L.P („AIF VII”) – un fond de investiții gestionat de Apollo Management VII L.P., care este o entitate afiliată a Apollo Management L.P. (denumite împreună „Apollo”, SUA) – dobândesc, în sensul articolului 3 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul privind concentrările economice, controlul asupra întregii întreprinderi Ascometal SA (Franța), de la Sideris Steel S.A.S., o filială indirectă a Lucchini SpA, care face parte din OAO Severstal, prin achiziționare de acțiuni.

2. Activitățile economice ale întreprinderilor respective sunt:

- în cazul întreprinderii Apollo: investiții în companii implicate în diverse sectoare economice în întreaga lume, precum industria chimică, servicii de croazieră de linie, logistică, producția de hârtie, ambalaje, precum și intermedierea de tranzacții imobiliare;
- în cazul întreprinderii Ascometal: fabricarea de produse lungi din oțel (produse semifabricate, produse laminate la cald, produse finite la rece) din aluminiu sau aluminiu nealinat.

3. În urma unei examinări prealabile, Comisia constată că tranzacția notificată ar putea intra sub incidența Regulamentului (CE) privind concentrările economice. Cu toate acestea, nu se ia o decizie finală în această privință. În conformitate cu Comunicarea Comisiei privind o procedură simplificată de tratare a anumitor concentrări în temeiul Regulamentului (CE) privind concentrările economice ⁽²⁾, trebuie precizat că acest caz poate fi tratat conform procedurii prevăzute în Comunicare.

4. Comisia invită părțile terțe interesate să îi prezinte eventualele observații cu privire la operațiunea propusă.

Observațiile trebuie primite de către Comisie în termen de cel mult 10 zile de la data publicării prezentei. Observațiile pot fi trimise Comisiei prin fax (+32 22964301), prin e-mail la adresa COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu sau prin poștă, cu numărul de referință COMP/M.6276 – AIF VII Euro Holdings/Ascometal, la următoarea adresă:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
J-70
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

⁽¹⁾ JO L 24, 29.1.2004, p. 1 [„Regulamentul (CE) privind concentrările economice”].

⁽²⁾ JO C 56, 5.3.2005, p. 32 („Comunicarea privind o procedură simplificată”).

<u>Numărul informării</u>	<i>Cuprins (continuare)</i>	<i>Pagina</i>
2011/C 216/10	Informații comunicate de statele membre privind ajutoarele de stat acordate în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1857/2006 al Comisiei privind aplicarea articolelor 87 și 88 din tratat ajutoarelor de stat pentru întreprinderile mici și mijlocii care își desfășoară activitatea în domeniul producției de produse agricole și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 70/2001.....	29
2011/C 216/11	Comunicarea Comisiei în temeiul articolului 16 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 1008/2008 al Parlamentului European și al Consiliului privind normele comune pentru operarea serviciilor aeriene în Comunitate – Obligații de serviciu public privind servicii aeriene regulate ⁽¹⁾	31

V Anunțuri

PROCEDURI REFERITOARE LA PUNEREA ÎN APLICARE A POLITICII ÎN DOMENIUL CONCURENȚEI

Comisia Europeană

2011/C 216/12	Notificare prealabilă a unei concentrări (Cazul COMP/M.6313 – Ashland/International Specialty Products) ⁽¹⁾	32
2011/C 216/13	Notificare prealabilă a unei concentrări (Cazul COMP/M.6276 – AIF VII Euro Holdings/Ascometal) – Caz care poate face obiectul procedurii simplificate ⁽¹⁾	33

⁽¹⁾ Text cu relevanță pentru SEE

Prețul abonamentelor în 2011
(fără TVA, inclusiv cheltuieli de transport pentru expediere simplă)

Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	1 100 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, versiunea tipărită + DVD, ediție anuală	22 de limbi oficiale ale UE	1 200 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria L, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	770 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, DVD, ediție lunară (cumulat)	22 de limbi oficiale ale UE	400 EUR pe an
Supliment la Jurnalul Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice), DVD, ediție săptămânală	Multilingv: 23 de limbi oficiale ale UE	300 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria C – Anunțuri de concurs	Limbă (limbi) în funcție de concurs	50 EUR pe an

Abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, care apare în limbile oficiale ale Uniunii Europene, este disponibil în 22 de versiuni lingvistice. Jurnalul Oficial cuprinde seriile L (Legislație) și C (Comunicări și informații).

Pentru fiecare versiune lingvistică se încheie un abonament separat.

În conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 920/2005 al Consiliului, publicat în Jurnalul Oficial L 156 din 18 iunie 2005, care prevede că, temporar, instituțiile Uniunii Europene nu au obligația de a redacta toate actele în irlandeză și nici de a le publica în această limbă, Jurnalele Oficiale publicate în limba irlandeză se comercializează separat.

Abonamentul la Suplimentul Jurnalului Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice) cuprinde toate cele 23 de versiuni lingvistice oficiale într-un singur DVD multilingv.

La cerere, abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* conferă dreptul de a primi diverse anexe ale Jurnalului Oficial. Abonaților li se semnalează apariția anexelor printr-un aviz către cititorii inclus în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Distribuire și abonamente

Abonamente la diverse periodice destinate vânzării, precum abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, pot fi contractate prin agențiile noastre de vânzări.

Lista agențiilor de vânzări este disponibilă la adresa:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_ro.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) oferă acces direct și gratuit la dreptul Uniunii Europene. Acest site permite consultarea *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*, inclusiv a tratatelor, a legislației, a jurisprudenței și a actelor pregătitoare ale legislației.

Pentru mai multe informații despre Uniunea Europeană, consultați: <http://europa.eu>

